

РІК LXII, Ч. 5

ТРАВЕНЬ — 2005 — МАЙ

№ 5, VOL. LXII

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LXII

ТРАВЕНЬ

Ч. 54

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — Ірена Чабан
Редактор англomовної частини — Тамара Стадниченко
Мовний редактор — Лев Чабан

Редакційна колегія:

Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Анна-Гая Горбач
Ася Гумецька
Галина Кирпа
Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодиноке число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: М. Оріся Яцусь
P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LXII

MAY

№ 5

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — Irena Chaban
English Editor — Tamara Stadnychenko
Ukrainian Language consultant — Lev Chaban

Contributing Editors:

Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Anna-Halia Horbach
Assya Humetsky
Halyna Kyrpa
Kateryna Nemyra — Press
Marta Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel./Fax: (212) 982-2889

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: M. O. Jacus
Tel./Fax: (732) 441-9377

ЗМІСТ

Микола Галів. Світлій пам'яті святого отця Папи Івана Павла II	1
Оксана Мостович. Материні руки	3
Василь Стус. Посіяла людям літа свої... ..	4
Програма XXVII Конвенції СУА	5
Люба Кияновська. Талант любові	7
Збережемо „Наше Життя”	8
Микола Мушинка. Не зломлена	9
Ольга Тритяк. Сторінки архіву СУА	10
Леонід Куценко. Поезія із репресованої книги	11
Ігор Горчинський. Рoste черешня в мамі... ..	12
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	13
Anna Krawczuk. Preserving Ukrainian Heritage and Commemorating the Victims of the 1932-33 Famine in Ukraine.	16
Notes from the Past.	17
Assya Humetsky. Mary V. Cready.	18
May's Silenced Voices.	18
Ihor Magun. What You Need to Know About Glucosamine/Chondroitin.	19
Springtime Sweets.	20
Ірина Куровицька. Новини Головної Управи СУА	21
Діяльність округ і відділів СУА	24
Переступили межу вічності	29
Добродійство	30
Нашим дітям	34

На обкладинці: Фрагмент обгортки Конвенційної книжки XXVII Конвенції СУА.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з „Нашого Життя” дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою „редакторові”.

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі. Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 982-2889.

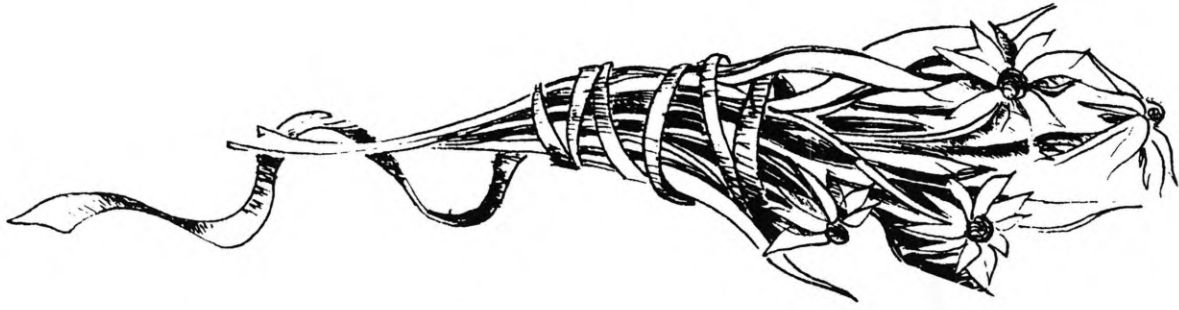
“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
“OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2005 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.
1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ СВЯТІШОГО ОТЦЯ ПАПИ ІВАНА-ПАВЛА ІІ

2 квітня 2005 р. відійшов у вічність найбільший Христовий паломник, пастир світу, глава Католицької Церкви, наслідник Апостольського Престолу – Папа Іван-Павло ІІ.

Відхід Святішого Отця Івана-Павла ІІ у Божі засвіти сколихнув людство цілого світу, включаючи різні віровизнання і навіть невіруючих. Відійшла унікальна, з вийнятковою харизмою людина, яка успішно завершувала душпастирську працю і своє служіння у Христовій Церкві кінця другого тисячоліття і визначала шлях третього тисячоліття.

Папа Іван-Павло ІІ відходив втомлений недугою, але в душевному спокою з доземної, багатогранної і подивугідної, мандрівки до небесного Отця, щоб перед престолом Всевишнього, подякувати за те, що покликав його до служіння та за всі блага і ласки, якими був нагороджений. Святіший Отець Іван-Павло ІІ ці таланти помножив і дбайливо засівав Боже зерно, яке зростає, приносить і буде приносити щедрі плоди.

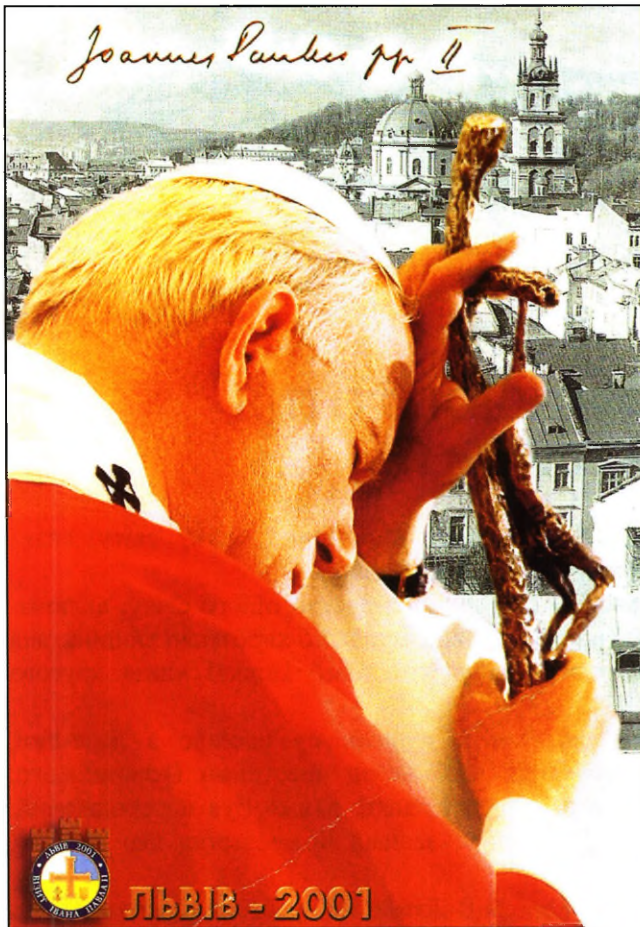
Так у загальному можна окреслити життєвий шлях Кароля Войтили на престолі апостола Петра у Римі. Уродженець польської землі, талановитий актор, учень підпільної богословії у Кракові, щирий патріот своєї батьківщини, який зумів поєднати патріотизм із глобальним служінням вселенській Христовій Церкві.

Своєю несподіваною появою на апостольському престолі у Римі, як папа поляк-слов'янин, Іван Павло ІІ, поставив на високий рівень слов'янські народи. Його прикметою не була особлива вишуканість, але просто глибока віра і безмежна любов до Бога і людини. Ця любов, що є основою основ Христової Церкви, відкривала йому усі земні шляхи у відданій праці для Бога і людей.

У житті Папа ішов за словами Ісуса Христа, який казав, що прийшов на землю не для того, щоб йому служили, але служити самому. Це служіння було невід'ємною дорогою його багатогранного життя. Ці вагомні прикмети – любов і служіння Богові – Кароль Войтила виніс з родинного дому, успадкувавши від матері Емілії, яку втратив на дев'ятому році життя і батька Кароля, зокрема під час спільних прощ з батьком і старшим братом Едмундом, лікарем (1914-1932) до Зебжедовської Кальварії, куди приходив згодом з товаришами.

Любив театр: був його активним учасником і успішним актором. Це було своєрідне служіння своєму народу. Для цього вивчав історію театру в краківському університеті й писав драми. Після смерти батька невідклично вирішив віддатись служінню Богові, стати священником. Коли про це вперше сказав родині Котлярчиків, яка була душею театру, вони були дуже здивовані цією вісткою, а інші товариші думали, що це тільки жарт Кароля Войтили (про це докладно описує автор біографічної праці про Папу Івана-Павла ІІ Йонатан Квітний).

Кароль Войтила успішно закінчив підпільну семінарію у Кракові. Першу св. Літургію відправив у пам'ять батьків і брата в історичному костьолі на Вавелю, що було його мрією. У листопаді 1946 р. кардинал Сапіга вислав о. Кароля на навчання до Домініканського університету Анджелікум в Римі, який він успішно закінчив, одержавши ступінь доктора. У той час о. Войтила мав можливість залишитись на заході, але у 1948 р. він повернувся до Польщі служити своєму народові.

У Польщі д-р Войтила призначений сотрудником у малій гірській парафії Неговіци. Дуже скоро кардинал Сапіга переносить о. Кароля до Кракова, де він розвинув душпастирську працю зі студентською молоддю, організував гуртки молитви, поживавив спортове життя.

Д-р Кароль Войтила писав книгу свого життя добрими ділами і залишив багату спадщину.

Ще студентом захоплювався поезією, згодом, вже будучи молодим священиком, писав філософські і теологічні твори. Після обрання папою – як подає польська гезета “Centrum” (квітень 2005 р.), до 2001 р. – Папа Іван-Павло II проголосив 13 енциклік, 13 закликів, 11 апостольських конституцій, 43 апостольські послання. Скликав 9 зібрань консисторій, головував на шести звичайних генеральних синодах, одному надзвичайному зібранні синоду та семи спеціальних зібраннях синодів єпископів. Іменував 201 кардиналів (у тому 6 поляків), канонізував 467 святих (у тому 8 поляків), беатифікував 1291 блаженних (у тому 138 поляків). Прийняв понад 1350 політичних діячів, 1018 разів приймав вірних під час генеральних авдієнцій.

Як найбільший паломник світу Папа Іван-Павло II відвідав 129 держав, під час яких виголосив 2339 промов. Пригадую собі його особли-

ве паломництво в Україні, якого я був безпосереднім учасником, яке під кожним оглядом було неповторним, хоча проти бажання московського Патріярха Алексея II, з волі якого у Києві відбулись чорні походи, влаштовані УПЦ МП. На жаль, деякі чинники Римської Курії не схвалювали паломництва Папи в Україну, бо ж відомо, не було “зеленого світла” з Москви.

Український народ прийняв Папу Івана Павла II гостинно, щиро, гідно і достойно, хоча на Л. Кучму чинився тиск відкликати цю візиту.

У Львові Папу Івана-Павла II вітало приблизно пів-мільйона української молоді, при безперестанному зливному дощеві, і Папа, вітаючи молодь, сказав: – “пада деш, нех роснов дзеці”, після цього заспівав “Не падай доще...”. А на другий день на львівському іподромі півтора мільйона осіб слухали св. Літурію понад п’ять годин, незважаючи на дощ і негоду.

Великим бажанням Папи було відвідати Росію і Китай, але запрошення не отримав, (було державне запрошення уряду Росії, але не від Патріярха Алексея).

До переліку велетенської праці, яку провів Папа Іван-Павло II, слід додати його унікальні зустрічі, розмови й контакти з представниками іудейського, православного, протестантського та ісламського світів й інших віровизнань. Він був неперевершено великим душпастирем, Архиєрем, Папою на престолі апостола Петра у Римі.

На ранній зорі свого понтифікату пам’ятні його знаменні слова: “„Не лякайтесь!“. Це було немов запевнення, що він стане успішним робітником у Божому винограднику до кінця своєї земної мандрівки.

Хай буде йому Вічна Пам’ять!.

Микола ГАЛІВ

МАТЕРИНІ РУКИ

Вісім десятиліть різьбить їх мозаїка трудів, але вони живі; дарма що на них не одна печать „житейського моря”; тендітна оболонка прозорого тіла, набряклі жилки, плями, близни. Перед бурею в них неописане словникове багатство: вони в'януть, терпнуть, печуть, їх наче тягнуть, рвуть, сверлюють, шматують, ріжуть... Але є в них щось від Прометея. Вони оживають і стоїчно довершують початі діла. Довершують початі й зачинають нові, і все це з якоюсь наче молитовною снагою материнської місії та людського призначення: без нарікань і без нагороди.

Руки моєї мами – це свідки великого життя, а ім'я йому – сила. Гей, скільки-то вод сплигло широким плесом покутського Дністра з отих далеких днів, як ці молоді руки росли й кріпшали, як своїй матері-вдові серед лихоліття великої війни вірно служили, молодих сестер голубили й доглядали, як вели їх вперто й невтомно до обрії освіти та знання.

У теплих, але рішучих долонях молоді вчительки дитячі руки малих школярів ставили з напруженням на папір перші букви, перші слова. І все це не в просторах, вивінуваних педагогічним знаряддям, модерних шкільних будинках, а в убогих наших селах, де єдиним вірним супутником відданого вчителя була любов і свідомість служби своєму народові. По широкому світу розкидала неспокойна доля всіх отих Івасів і Настунь, що їх ті невсипущі руки вчили писати, читати, добра вчили. А як знайдеться іноді хтось із них, що пізнає давню вчительку, підходить з тихим усміхом, схиляється низько, наче тягнеться за чимось далеким, теплим, дорогим, за втраченим раєм дитинства, за юністю своєю.

Мамині руки не любили прикрас. А все-таки однієї серпневої днини опинився на пальці золотий перстень, а з ним прийшло нове життя, нові обов'язки. Пливли роки, виповнені по береги працею та радостями й тривогами материнства. Звідкіля бралися сили в тих тендітних жіночих руках, щоб усьому дати раду? Мабуть, десь із життєдайних первнів вічної Матері, з невичерпних джерел серця й совісті вічної жінки.

Крізь павутиння далеких спогадів бачаться ті працюючі руки, мов дві пчілки: вони варять, годують, миють, перуть, садять квіти й городину, розчісують кучері, заплітають коси, виправляють завдання школярів!

У руках моєї мами – книжка, невідступна посестра її вічно спрагненого духу. У руках мами – інструмент, спрацьовані пальці добувають ніжне тремтіння струн, а з грудей пливе неповторний голос: дужий, чистий, рівний. В ньому ціла динаміка душі, що рвалася понад суєту буднів. Чому не було в нас естрад для такого таланту, чому судилося йому замовкнути серед вузьких обставин сірого життя, серед лихоліть скупі долі?

Як злий сон шуміли-гриміли страшні події: пацифікація, перенесення в глибину Польщі, роки заслання й туги за рідним докільлям. Але все це було лише прелюдією до вогнів та буревіїв останньої війни, що впала громом на долю нашого та інших народів, десяткуючи та вириваючи нас з корінням і розсіваючи по світу, наче перекотиполе. Бадьорі рідні руки! Скільки клунків доводилося вам зв'язувати і розв'язувати. Скільки разів гірко зароблене добро залишати, влаштовуючи нове життя з нічого; скільки з передачами чоловікові в тюрму наноситися, а згодом у далекий Казахстан слати; скільки листів туги й надії списати, щоби добитися вістки про долю дітей; скільки мужности здобути, щоб відстояти самій свої права, коли довелося кидати все й мріяти далекі шляхи в Сибір.

Ірена Гомотюк-Зелик. Полотно, олія, 2003 р.

Василь СТУС

Посіяла людям літа свої, літечка, житом,
Встелила барвінком, наснала стежкам споришу.
Навчила дітей, як на світі по-совісті жити,
Здихнула полегко і тихо пішла за межу.

Куди ж це ви, мамо, сполохано кинулись діти,
Куди ви, бабуню, онуки біжать до воріт,
Та я недалечко, де сонце лягає спочити,
Пора мені, діти, а ви вже без мене живіть.

Та як же без вас ми, та що ви намислили, мамо?
А хто нас, бабусю, у світ поведе по казках?
А я вам лишаю всі райдуги із журавлями
І срібло на травах, і золото на колосках.

Не треба нам райдуг, не треба ні срібла, ні злата,
Аби лише ви тут із нами були, кожну мить.
Та ми переробим усю вашу вічну роботу,
Лишайтесь, матусю, лишайтесь, нікуди не йдіть.

Вона посміхнулась, красива і сива, як фея,
Змахнула руками, знялися увись рушники,
„Лишайтесь щасливі!“ – І стала замисленим полем
На цілу планету, на всі покоління й віки.

прямувало певно й невідступно на дальшу службу братолюбія, і все це із самозрозумілістю, що не знала ні скарг, ні жалю, ні голосінь.

Однієї днини обнімали мамині руки далекого мандрівника. Знедолений, слабкий, постарілий, але живий і повний надій явився звільнений муж-в'язень з Казахстану. Після довгої розлуки кинулися дві пари рук улаштувати даліше життя. А згодом серце забилося подихом волі, коли наспіла звістка про звільнення та поворот. Ось вже й клунки готові, вже й потрібні папери наспіли, а на материних руках лежить її вмираючий друг життя і лишає заповіт вертатись самій невідклично додому. Студінь сибірського листопада морозила вдовині руки, як плакала вона над могилою вірної людини. І знову ж стелилися нові шляхи для осамітненого серця, що одною половиною зосталось біля березового хреста на засланні, а другою линуло в далеке незнане за дітьми своїми.

Руки моєї мами, свідки великого життя, а ім'я йому – віра. Вісім десятиліть прогуло над ними, мінялися форми й філософії світу, блідли і розпливалися закони давніх вартостей, і людина ставала відчуженим мандрівником у пустелі нігілізму, скептицизму, духовного зубожіння. Лише руки моєї мами не знали сумнівів: вони склалися даліше набожно до покірної молитви Єдиному Богу, для якого немає меж, немає границь. Це вона, ця сильна віра, позначувала материні сліди від зарання аж по тихий вечір її буття. Оця її незламна та безкомпромісна віра в Бога та людину провела її крізь усі терни та негоди долі, далекі кордони та моря у вільний світ.

Мамині руки вирощують внуків та правнуків, навчають, картають, піддержують, коли обсідає зневіра, вказують на ясні, чесні шляхи. Вони поорані, знеможені, зболілі, але в них нечувана твердість та рішучість у Божій правді та правді рідного народу. Вони – тепла, до болю вірна пристань втомленої трудами сім'ї, маяк на її розбурханому морі життя, совість дітей та внуків, що не дасть заколисатися жодними правдами та приманами чужини.

Тоді, як у багатьох зневіра і відчай притуплювали тверезу думку, і не одна сім'я, лишаючи відчинені двері своєї хати, наче громом уражена, виходила голіруч назустріч зимним вагонам та важкій довгій дорозі на далеку північ, руки моєї мами зуміли спакувати за годину все суттєве свого господарства і довести, мов чудом, на місце нового життя. Ніде правди діти, вдалось їм захопити й машину для шиття, що стала у пригоді на довгі роки в сибірській оселі обдертим та голим.

Так, руки моєї мами, свідки великого життя, а ім'я йому – любов. Але ота, без цукру та крилатих фраз, без фарисейства й зайвого патосу любов, до болю тиха, вірна, незрадлива. Зимні сибірські роки карбували на маминих руках нові взори. Попухлі пальці ліпили цеглу вдень, а вечорами латали одяжу сиротам, варили їм, прали, доглядали, повчали. „Може, десь там, у далекому світі, чиясь ласкава рука віддасть цеглинку з того моїм дітям“. Волосся мами вкривалося сивиною, туга за дітьми, за чоловіком рвала душу, але її велике серце

Травень, 1978 р.

*Оксана Мостович. ЗАГУБЛЕНИЙ САМОЦВІТ.
„Березіль”, Харків, 1999.*

ПРОГРАМА

XXVII Конвенції Союзу Українок Америки

27-30 травня 2005 р.

П'ятниця, 27 травня 2005 р.

12:00	Реєстрація
2:00-5:00	Засідання Головної Управи СУА
6:00-8:00	Передконвенційна програма – “Жінки українського походження в засобах масової інформації”
8:00-9:00	<i>Прийняття (сир і вино)</i>

Субота, 28 травня 2005 р.

7:30	<i>Сніданок</i>
8:00	Реєстрація
8:30	Збірка членів Головної Управи СУА (одяг – вишивки)
9:30	Церемонія відкриття – голова Конвенційного комітету
10:00	ПЛЕНУМ Привіт – Маріянна Заяць – голова Конвенційного комітету Відкриття XXVII Конвенції – голова Союзу Українок Америки – Ірина Куровицька 1 Звіт Верифікаційної комісії – ствердження кворуму 2 Прийняття порядку нарад і правил нарад Конвенції 3 Покликання Почесної президії 4 Вибір Ділової президії 5 Вибір Комісії для перевірки протоколу XXVI Конвенції СУА 6 Схвалення Резолюційної комісії 7 Схвалення Статутової комісії 8 Слово голови СУА Ірини Куровицької 9 Фінансовий звіт – Надія Цвях – фінансова секретарка 10 Звіт Контрольної комісії – д-р Іванна Ратич 11 Запитання до звітів членів Головної Управи СУА 12 Прийняття звітів членів Головної Управи СУА
1:30-2:45	<i>Полуденок</i>
3:00-4:45	ПЛЕНУМ 13 Звіт Верифікаційної комісії 14 Організаційний панель – Софія Геврик
4:45-6:30	15 Парламентарні процедури – д-р Оксана Ксенос 16 Зміни до Статуту – Оксана Ксенос
7:00	СВЯТКОВА ВЕЧЕРЯ Програма 80-ліття СУА – Конвенційний комітет

Неділя, 29 травня 2005 р.

- 7:00 *Сніданок*
- 8:00-9:00 **Божественні Літургії**
- 9:30-11:30 Прогулька по Капітолю
- 11:30-1:00 **ПЛЕНУМ**
1. Звіт Верифікаційної комісії
 2. Звіт Комісії перевірки протоколу XXVI Конвенції СУА
 3. Апробата Почесних членок СУА
 4. Номінаційна комісія – Надія Савчук
 5. Вибір членів Головної Управи і Контрольної комісії СУА
- 1:00-2:45 *Полуденок*
- 3:00-6:00 **СЕМІНАРИ:**
- 3:00-4:30 Стипендійна акція – Марія Полянська
- 3:00-4:30 Преса – головний редактор журналу “Наше Життя” Ірена Чабан,
Тамара Стадниченко, Катерина Немира
- 3:00-4:30 Вибори зв’язкової віддалених відділів
- 4:30-6:00 Суспільна опіка – Варка Бачинська
- 4:30-6:00 Мистецько-музейна – Марія Пазуняк
- 6:30-7:30 *Коктейл*
- 7:30 **БЕНКЕТ**

Понеділок, 30 травня 2005 р.

- 7:00 *Сніданок*
- 8:00-11:00 **СЕМІНАРИ**
- 8:00-9:30 Архівний – Ольга Тритяк
- 8:00-9:30 Зв’язків – Мотря Вовідка-Слоневська
- 9:30-11:00 Виховний – Катерина Івасишин
- 11:00-1:00 **ПЛЕНУМ**
1. Звіт Верифікаційної комісії
 2. Фінанси СУА – Надія Цвях
 3. Схвалення резолюцій XXVII Конвенції СУА
- 1:00 *Полуденок*
- 2:00-4:00 **ПЛЕНУМ**
4. Звіт Верифікаційної комісії
 5. Слово новообраної голови
 6. Різне, внески і запитання
 7. Закриття XXVII Конвенції СУА

**ЩИРО ВІТАЄМО
БЕЛЬМИШАНОВНИХ ДЕЛЕГАТОК І ГОСТЕЙ
XXVII КОНВЕНЦІЇ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ!**

ТАЛАНТ ЛЮБОВІ (ДО ЮВІЛЕЮ МАРІЇ КРИХ-УГЛЯР)

Львівська музична академія ім. Лисенка (багатьом відома більше як Львівська консерваторія) славна багатьма видатними музикантками.

Одна з них – знаний педагог фортепіано, професор, багатолітня завідувачка кафедрою Марія Крих-Угляр – недавно святкувала свій ювілей.

Її особистість цікава і сама собою, і тою нелегкою, звивистою долею, яку Бог визначив багатьом галичанкам з інтелігентних родин.

Батьки Марії – Юрій Крих та Ірина Любчак-Крих – до війни були високо шанованими діячами української культури. Батько навчався в Парижі у Жака Тібо, мама була ученицею Е. Штоермана, але обидвоє знехтували можливістю світової кар'єри на користь подвижницької праці на ниві української музичної освіти у рідному краю. Ірина Любчак стала першою директоркою філії Вищого музичного інституту у Тернополі, Юрій Крих перейняв цю посаду, коли у дружини знайшлося двоє діточок – Марія і Лідія. Близьким другом родини був Василь Барвінський, в нього маленька Марічка починала своє навчання. Така родина і оточення раннього дитинства не могли не заохотити талановиту дівчину до мистецтва.

Роки її навчання у Львівській консерваторії припали на буремні часи: Барвінського більшовики заслали в Сибір, місцева інтелігенція постійно була під пильним наглядом. Проте їй пощастило. Професор Олександр Ейдельман виявився уважним і доброзичливим педагогом, після закінчення Марія Крих залишилась його асистентом на кафедрі. У ті роки вона багато концертує, в 1957 р. стає лавреатом Республіканського конкурсу піяністів. Її гра відзначалася делікатністю і прозорістю, подібною до її витонченої вроди. Але найбільше душа лежала до педагогічної діяльності: займатись зі студентами, ліпити з несформованих ще початківців

високих професіоналів приносило Марії Крих ні з чим не порівняну насолоду. Учні платили їй тією ж любов'ю і шаную. Невипадково клас спеціальності професора Марії Крих-Угляр у Львівській консерваторії – Вищому музичному інституті – музичній академії ім. М.Лисенка упродовж десятиліть був і залишається одним з найбільш жаданих і омріяних для студентів фортепіанного факультету.

За півстоліття вона виховала справжній букет – понад 100! – солістів, вдумливих педагогів, прекрасних ансамблістів, концертмайстерів. Серед них – лавреати та дипломанти республіканських та міжнародних конкурсів: Н. Пісковська, Г. Блажкевич, І. Пижик, Ж. Микитка, О. Рудницький, Н. Гулевич. Вихованка М. Крих Етела Чуприк – нині Заслужена артистка України, переможець Національного конкурсу ім. М. Лисенка, лавреат третьої премії Міжнародних конкурсів ім. Ф. Ліста та С. Рахманінова.

Вони дуже різні за артистичним обладнанням, за натурою, вихованням, поглядами на життя і на мистецтво. Проте всіх їх в особливе братство „учнів Марії Юрїївни” об'єднує внутрішня свобода, спокійна впевненість в своїх силах, розуміння характеру музики. Немало спілкуючись з членами цього „братства”, як теоретик, нерідко дивувалась: наскільки влучно і спостережливо вміють вони висловити

ЗБЕРЕЖЕМО “НАШЕ ЖИТТЯ”

**З НАГОДИ 60-ЛІТТЯ ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”
ОКРУГА ДЕТРОЙТ СКЛАДАЄ 1,000 ДОЛ. НА ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ.
ЩИРО ВІТАЄМО ВИДАВЦІВ,
БАЖАЄМО ДАЛЬШИХ УСПІХІВ У ТВОРЧІЙ ПРАЦІ!**

За Управу Округи

Лідія Казевич, голова Окружної Управи Округи Детройт.

Дарія Завадівська, секретар Управи.

З нагоди ювілею “Нашого Життя” складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу (через 64-ий Відділ США).

На жаль, через недугу не можу брати участь у праці Відділу, але хочу підтримати наш журнал хоча б фінансово.

Бажаю Вам творчих успіхів, здоров'я та щедрих Божих ласк!

Ярослава Стасюк, Вудсайт, Н.-Й.

*У світлу пам'ять нашої дорогої Віри Крейді
складаємо 150 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя
з пошаною у його 60-літній ювілей.*

Управа і членки 50-го Відділу США ім. Княгині Ольги.

свою думку про музичний твір, знаходити в ньому той наріжний камінь, без якого вся досконала гармонійна будівля мистецького шедевр може розсипатись у друзки безладних звукових комбінацій. Доволі часто при тому, немовби несамохіть в їх розповіді проскакувало: „на це звертала свого часу увагу Марія Юрїївна”, „пам'ятаю, коли ми цей твір робили з Марією Юрїївною”, „Марія Юрїївна дуже гарно це називала...” Ненав'язливо, інтелігентно, вона привчала своїх вихованців не лише долати виконавські труднощі, і навіть – не лише переживати художні емоції та уявляти художні образи, але значно більше: *мислити* в музиці.

Для неї це, зрештою, природно. Марія

Крих настільки ерудована, дотепна, високоосвічена, що не могла б замкнутись тільки у своїй праці. Коло її друзів ще з юних років обіймало таких визначних постатей львівського артистичного і наукового світу, як Теодозія Бриж і Ірина Вільде, Яків і Володимира Чайки, Ждан і Ярослав Новаківські, Микола Петренко, Дмитро Павличко, Вітольд Монастирський... Всім разом їм вдавалось навіть в радянській системі зберегти той високий дух, який століттями плекала українська еліта. Над такими людьми не владний час, бо вони ніколи не втрачають живого інтересу до всього, що відбувається довкола них, і дбають, щоби ніколи не пересихало джерело національної традиції.

НЕ ЗЛОМЛЕНА

Маргарета Бабота народилася 31 березня 1917 р. в с. Баранинці на Закарпатській Україні у багатодітній хліборобській сім'ї. Її батько Іван Шандор був довгорічним старостою села, а брат Вікентій Шандор (одружений з дочкою історика Володимира Січинського, Оксаною) – був представником Уряду Карпатської України при Чехословацькому уряді (1938-39), згодом – співзасновником та довгорічним головою Карпатського Союзу в США, директором Пан-Американської Української Конференції та заступником голови Виконавчого органу Української Народної Ради. Помер в Нью-Йорку 2003 р. на 96 році життя.

Маргарета вчилася в Ужгородській Руській дівочій горожанській школі та Руській дівочій вчительській семінарії, після закінчення якої працювала учителькою в сільських школах Закарпаття. Вже на еміграції закінчила Вищу готельну школу. Після Віденського арбітражу 1938 р., коли значна частина південного Закарпаття була окупована угорцями, вона переселилася в Хуст, де працювала завідуючою протоколом Міністерства шкільництва Уряду Карпатської України, пізніше – сільською вчителькою.

У 1942 р. угорська поліція її заарештувала. Ось як вона описує своє ув'язнення:

В Ковнері (в місті Мукачеві) під час цілого арешту я сиділа разом з чоловіками (не було там ні одної жінки). Всі ми повинні були сидіти нерухомо, з руками за спиною. Хто рухався, тому давали наручники. На тім самім місці ми і спали на голій підлозі, під постійним доглядом наглядачів. В перший день ув'язнення мене взяли на допит. Коли в приміщенні я побачила різні прилади для катування, зробилось мені зле і я попросила води. Відповіли мені, що ніякої води не буде, бо я політичний в'язень... Били мене пендерами по долонях, опісля по підощвах, а як бачили, що вже маю всього досить, „потішили” мене повідомленням, що продовження сеансу відбуватиметься наступного дня. Рано мене витягнули на лаву. Знову били до самого обіду. Били двоє, чергуючись. Після короткої обідньої перерви зв'язали мене в клубок (під коліна заклали дрючок), підвісили вниз головою і били по підощвах і де попало до вечора. Були то пекельні тортури! Перестали бити аж тоді, як побачили, що перестаю реагувати. На той час вже

Маргарета Бабота.

Любиця Бабота.

десь годину світили лампи. Наступного дня продовжували бити і це повторювалось майже щодня протягом трьох тижнів. Тоді перестали бити, але продовжували мучити психічно. Годі описати, що людина в такий час переживає! Поступово я довідалася про свій „гріх” — ніби я очолювала антиугорську нелегальну жіночу організацію. Це, однак, не була правда”.

(Мушинка М. Розмови з однодумцями. Пряшів, 2004. С. 96-97).

Із в'язниці її звільнили лише на протест міжнародної організації. Щоб не потрапити знов в угорську тюрму, вона в 1943 р. емігрувала з Закарпатської України у Словаччину, де вийшла заміж за „українського націоналіста” Миколу Баботу. Після народження дочки Любиці 1944 р. німецьке гестапо заарештувало його. Під кінець війни Миколі вдалося вирватися з в'язниці. Тортури в угорській тюрмі та переживання під час арешту чоловіка, дали про себе знати і Маргареті. Четверо її синів (між ними трійня) померли після народження.

1949 р. комуністична влада ув'язнила Миколу за той самий „український буржуазний націоналізм”. Згодом його звільнили з тюрми, однак заборонили працювати у своїй професії (М. Бабота був висококваліфікованим банківим експертом). Єдина професія, в якій йому дозволили працювати – це робітник. Із Братислави сім'ю виселили в захолусне прикордонне угорське село в районі Римаєвська Собота та поселили в опущеній кузні без вікон, електричного струму й туалету. Через пару років їм вдалося переїхати в більш сприятливі умови в недалеке селище Єсенське, де обоє працювали на машинно-тракторній станції.

„Жіноча Доля“
ПРОГРАМНО-ІНФОРМАЦІЙНО-МІСЦЕВА
 Коломия вул. Нова ч. 1.
 Коломия, Нью-Йорк, East Gate
 Ріднолу, Едг-ре.
 Наглядач ред.: О. Каслевська.

Коломия, 1932 192

Редакція Часопису "Жіноча Доля"

вітає зібране на ПЕРШОМУ УКРАЇНСЬКОМУ ЖІНОЧОМУ КОНГРЕСІ

УКРАЇНСЬКЕ ЖІНОЦТВО АМЕРИКИ

й бажає

Найкращих успіхів Нарад й Найкращих наслідків тих Нарад.

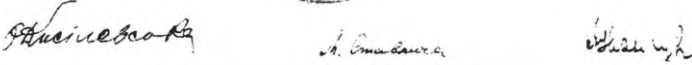
Тільки Спільними Силами, Спільною Працею нащов тут в Рідному

Краєви, Ващов на вільній американській землі,

досягнемо тієї Великої Метри якої є для всіх

СВОБОДА, ВОЛЯ, Й КРАЩА ДОЛЯ НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ!

До хвального Конгресу Українського Жіноцтва в Америці!

Вельмиповажані Сестри!

Дозвольте й мені прилучити свій скромний голос до хору сердечних привітань, що в цей святочний день наспіють до Вас з цілого світу. Най же висока хвиля патріотичного ентузіазму піднесе Вас на вершину громадської радості й з височини покаже Вам ясну перспективу блискучих наслідків громадсько-національної праці нашого Жіноцтва для будуччини України.

Слава піонеркам українського жіночого пробудження, слава свідомим жінкам, які з посвятою прикладають своїх рук до високої справи відродження єдиної, неподільної Соборної України.

Наталена Королева. 1932 р.

Лише в 1960 р. влада дозволила Маргареті працювати учителькою в тому ж Єсенському, в словацькій школі. Згодом її направили в угорську школу до села Гостіце, вчити словацьку, російську та англійську мови. Значну активність Маргарета проявляла у позашкільній роботі: була секретаркою жіночої організації, членом районного комітету Червоного хреста тощо. 1969 р. сім'я Баботів переселилася в Римавську Соботу. За весь той час подружжя Баботів знаходилося під пильним оком органів таємної безпеки.

1980 р. сім'я нарешті переїхала до Пряшева – центру українського громадського й культурного життя. Тут Маргарета вчила в Українській основній школі й гімназії ім. Тараса Шевченка до пенсії, а вже пенсіонеркою певний час працювала в Дослідному кабінеті україністики Пряшівського університету. З перших же днів перебування у Пряшеві вона була активна в українському жіночому русі.

Довго не дозволяли відвідати рідне Закарпаття, де жили її близькі родичі. Після проголошення Незалежної України вона часто гостює там. Виступає на конференціях, урочистих вечорах, час від часу і в пресі.

На пряшівському цвинтарі Маргарета Бабота поховала чоловіка, а пару років тому перевезла із південної Словаччини і прах матері.

Незважаючи на вік, вона уважно стежить за подіями в Україні. На запитання, як оцінює пройдений життєвий шлях М. Бабота відповіла: *„Якщо ти родилася україночку, ти залишаєшся нею і на чужині, і тобі не байдуже, що діється на твоїй батьківщині. Я дуже рада, що у президентських виборах переміг Віктор Ющенко, хоч знаю, що йому нелегко буде виправляти помилки своїх попередників. Та я вірю, що він виведе Україну на шлях не формальної, а фактичної демократії. Вірю, в силу мого народу, в його справжню перемогу!“*

ПОЕЗІЯ ІЗ РЕПРЕСОВАНОЇ КНИГИ

Леонід Чернов-Малошийченко (1899-1933) цікавий і самотній український поет, прозаїк, сатирик. Людина трагічної долі. Йому Господь відміряв всього тридцять чотири роки, справдивши таким чином його поетичне пророцтво ще з 1922 року.

Хворий на сухоти, він в останні місяці життя упорядкував збірку вибраних поезій „На розі бур”, яку, за даниною моди, присвятив 15-річчю Жовтня. Щоправда, включивши до неї і свою баладу „Повстанці” (1933), присвячену героям української Холодноярської республіки, що залишалася незалежною територією УНР аж до 1923 року. Причому не просто згадує у ній прізвища отамана Чучупаки і командира Чорноліського кінного полку Пилипа Хмару, а співає їм осанну. Наголошу, що йдеться про легендарних отаманів повстанської армії, імена яких роками не сходили зі сторінок Київської та Єлисаветградської періодики, а в народі була жива пам’ять про них. На диво цього ніхто не помітив і збірка через два місяці після смерті автора була віддрукована 15-ти тисячним тиражем. Ось тоді й кинулися темні сили шукати автора і дуже розсердилися, що він помер без їхнього дозволу. Помстилися тим, що увесь тираж пустили під ніж. Дивом збереглося кілька примірників репресованої книги після смерті репресованого письменника. Сталося так, що і сьогодні він залишається призабутим. А шкода, адже Леонід був улюбленцем усього мистецького Харкова.

Письменник Іван Сенченко, згадуючи Льоню Чернова, характеризував його так: *“У ті роки він був уже хворий на сухоти, та все ж страшенно дужий чоловік, з плечима і в’язами Геркулеса, з руськими хвилями волосся, високий, життєлюб, чудовий оповідач і закоханий паж при найвродливішій артистці того часу – при Валентині Чистяковій. Валентині Миколаївні Леонід присвячував свої вірші й читає їх усім охочим”*.

Юрій Смолич поглиблює наведену характеристику, але при цьому наголошує, що поетова закоханість була вічним станом його душі: *“...Був Льонька вічно в когось закоханий, в коханні невгамовний та навіжений і взагалі – жив в атмосфері закоханості. Очевидно, саме через схильність Леоніда закохуватися та створювати атмосферу закоханості серед інших, а ще через його веселу, життєрадісну, напрочуд оптимістичну вдачу, – так легко й гаряче закохувалися в нього й жінки”*.

Якщо у друзів Л. Чернова ота “вічна закоханість” відгукнулася теплими, оптимістичної тональності спогадами, то зовсім інакше згадує про це сам письменник. Адже ж кожне захоплення, очевидно через хворобу поета, закінчувалося сумно. В усякому разі Л. Чернов-Малошийченко так писав в одній із автобіографій (1931): *“дуже завважає працювати в браку власної кімнати: три роки я живу й працюю, як горобець. – по редакціях, готелях, товаришах. Завважає хвороба: вона не дає працювати з повним навантаженням, а четвертину року з’їдають санаторії та*

АБОРТ

Дівчинко!
Люба!
Коняка запряжена.
Знаю,
Ти звикла – автомобіль.
Дівчинка
рідна
покірно
ляже на
Крісло,
Де кров
і біль.

Дівчинка
тяжко...
Кохана,
Єдина.
Власне кохання клене.
Як ти, дитино,
Зайшла на дитину,
Не покохавши
мене?

Ні.
Не повірю.
Не можу
вірити.
Може, цей день здурів?
Наче два склепи –
для тебе
вірити –

Очі
Під дугами брів.
Потом
липучим
беруться долоні.
Зуби скрегочуть –
лють!

Як
у твоїм материнським лоні
Сина мого
уб’ють?
Мабуть і в сонця
я сили викраду.

Бачиш,
Яким монументом стою?
Я до лікарні
Везу на страту
Власну дитину
свою.

Кинусь,
Вхоплю,
Весь у тебе порину,
Зойком,
щоб тишу роздер:

лікарні. *Заважують романтичні пригоди – часом дошкульні й болючі”.*

Одна із таких драм відгукнулася у його поезії “Аборт”. Л. Чернов з Ленінграда, де його застала недуга, приїздить в батьківську хату в Олександрію. Приїздить не сам, а з юною дівчиною, яку тоді кохав. Після Ленінграда з театрами, мистецькою богемою, таксі, провінційна Олександрія, власне, велике село, налякала молоду мешканку північної столиці. А ще прикутий до ліжка чоловік. Словом, вона залишає Чернова і тікає з міста. *“Великі психологічні зриви цього часу виснажили мене, – так оцінював письменник в автобіографії 1928 року той час. – Трагедія нерозділеного кохання перетяла моє життя і геть пошматувала мої дні”.* Можливо, саме вона відгукнулася в чергові відвідини Олександрії віршем з незвичною для поезії назвою, котру й пропонуємо увазі читачів.

– Люба!
Не хочеш
од мене
дитину?
М у с и ш
хотіти
тепер!
Дай мені очі.
Хочу,
щоб сонце!
... Марно.
Дві хмари –
І тьма.
Може –
не справді?
Може –
й тебе нема?
Годі.
Це дійсність.
Коняка запряжена.
Батько
помер –
чи спить?..
Дівчинка
рідна
покірно
ляже на
Крісло –
Щоб сина
убить.

20 вересня 1928 року.
Олександрія.

Ігор ГОРЧИНСЬКИЙ

Росте черешня в мамі на городі
Стара, стара, а кожен рік цвіте.
Щоліта дітям ягодами годить,
Хоч рідко хто з них дякує за те.

Живе старенька мати у господі
Невтомні руки, серце золоте.
Щодня і дітям, і онукам годить,
Хоч рідко хто з них дякує за те.

Ну що ж, про вдячність забувають люди.
Думка сліпа у щастя, а проте,
Вони прозріють, але пізно буде,
Черешня всохне, мати одцвіте.

Мамо, мамо, вічна і кохана,
Ви пробачте, що був неуважний,
Знаю, ви молилися за мене
Дні і ночі, сива моя нене!

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXII

MAY 2005

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

From the Desk of the President

*In the month of May, we honor the Blessed Mother with special services,
and on the second Sunday in May, we honor our earthly mothers.
On behalf of the UNWLA Executive Committee and National Board,
I wish every mother a very happy Mother's Day!*

As I write my monthly message to UNWLA members and other readers of *Our Life*, I remember that this is the last "From the Desk of the President" I will write during this administration. As I look forward to the XXVII UNWLA Convention, I also look back at recent events that have had an impact on our organization and our Ukrainian American community. As I have done each month during my tenure as president of the UNWLA, I would like to share with you some information about these recent events.

Twenty-nine years ago, our organization established a museum in New York City with a modest collection of artifacts and an ambitious commitment to create an institution that would feature, nurture, and preserve Ukrainian culture and art. This year, with the official opening of the new Ukrainian Museum, we realized a dream that began three decades ago. The grand opening featured the work of world renowned sculptor Alexander Archipenko. It was an event that drew hundreds of people and was described in great detail in numerous publications. Oddly and sadly, each of the articles was written about the exhibit and the Ukrainian Museum as if they emerged without a history. Not one article mentioned that the museum began as an idea conceived, nurtured, and supported by the UNWLA. In this month's message, therefore, I would like to take a moment to remind all UNWLA members that Ukrainian Museum is part of our history. It is an achievement that we can be proud of.

As president of the organization that founded the Ukrainian Museum, I was asked to speak at the opening of the new museum. I welcomed the guests attending the opening and praised those who had worked so hard to ensure the success of the splendid exhibit and the great, new monument to Ukrainian culture. Although my remarks were brief, I did not focus entirely on current events and current achievements, for none of these achievements would have been possible without the vision and determination of one of my predecessors, UNWLA President Ivanna Rozankowska. How proud she would have been to see how her dream has evolved!

Olha Ovchar and Iryna Kurowyckyj

Another happy event for all the Ukrainians living in the United States was the visit of Ukraine's President Viktor Yushchenko and his lovely wife Kateryna. I had the honor of serving as one of the co-chairs on the welcoming committee, which organized two special events for this momentous visit. The first of these was a gathering at the monument of Taras Shevchenko in Washington, D.C. The second was a gala banquet at Washington's Omni Shoreham Hotel. I also attended a luncheon honoring Ukraine's First Lady. Held at the Cosmos Club, the luncheon was chaired by Melanne Verveer, who currently serves as president of Vital Voices Global Partnership. I also received an invitation to a reception honoring President Yushchenko, which was sponsored by Senator John McCain, Chairman of The International Republican Institute, and Dr. Madeleine K. Albright, Chairman of the National Democratic Institute.

There is a saying that joy and tragedy come in pairs. As we celebrated wonderful cultural achievements in New York City and the dramatic political successes of Ukraine's new president in Washington, D.C., we were reminded that life's joyous events are often matched by tragic events that bring great sorrow. When the tragedy involves a child, it is somehow sadder and more difficult to accept.

Recently, two little girls were left alone in a house in a village near Kharkiv. When a fire broke out, the elder of the two sisters, Nastya, tried unsuccessfully to put it out. Realizing that she could not, she grabbed her younger sibling and ran to a neighbor's house for help. Her heroic efforts to put out the fire exacted a heavy price. Badly burned, she fainted from pain and exhaustion soon after reaching the neighbor's house. Because there was no telephone in the house, emergency medical assistance was delayed. In the ambulance, little Nastya apologized to her mother for waking her little sister.

Nastya stayed briefly at a hospital in Kharkiv and was then taken to another hospital in Kyiv. Her burns were severe and required special medical intervention unavailable at either hospital. Eventually, news of her tragic ordeal came to the attention of President Viktor Yushchenko and the First Lady, who immediately sought the assistance of specialists in the United States. Nastya was taken to Boston's Shriners Hospital for treatment for her burns.

Not long after, I was contacted by the embassy of Ukraine and asked whether the UNWLA would be willing to coordinate fundraising efforts that would assist Nastya and her mother while they were in the United States. I agreed and immediately got in touch with Dionysia Brochynsky, the president of the New England Regional Council, to ask what immediate assistance the UNWLA's branch in Boston could give the family.

Large and small donations for Nastya started pouring in. When these donations reached \$5,000, I asked Consul General Serhiy Pohoreltsev to tell us where the funds were to be sent or delivered. The Honorable Consul General suggested that his wife Svitliana and I go to the hospital and personally deliver the

money collected to Nastya's mother.

Nastya's mother Olha met us at the hospital, and we spent more than five hours with her. We were unable to see Nastya, who was undergoing medical procedures, but during the long visit with her mother, we learned a little about the family that had become part of our world in such a tragic way. Nastya's parents come from large families living near Kharkiv. Her mother, Olha, is an attractive young woman of 22. She speaks Ukrainian beautifully. Despite her anxiety about her daughter, she greeted us courteously and attentively.

During our visit, I discussed financial arrangements with hospital representatives. It was agreed that funds for Nastya's needs would be kept in the UNWLA account and dispersed as needed. Shriners Hospital would notify the UNWLA about specific needs. Nastya's mother agreed that this was a sensible arrangement.

Nastya will be here for five or more months for initial treatments. She will have to return to the hospital each year until she is 18 for additional treatments. I join all UNWLA members in wishing Nastya a full recovery. I thank all of you who responded so generously when asked to help this brave little girl in her hour of need.

Donations for Nastya

\$1,000 Yuri A. Deychakiwsky/Irena Eva Mostovych; Lubomyr & Daria Kurylko

\$250 J. & I. Kurowycky; UNWLA Branch 12 Cleveland, Ohio

\$200 Neonila Bilczynsky; Arian & Ina Dzerovych; Ada Kulyk; Theodore & Alexandra Melnyk; Walter & Catherine Wolowodiuk

\$100 Anonymous; Bohdan & Maria Antonyshyn; Yaroslav Bihun; Maria Charyna; Joseph Danko; Marta L. Danyluk; Michael & Mary Fedeckyj; Stefania Gudzy; Borys Halahan; Myroslawa & Michael Jankovic; Wolodymyr & Anna Kowal; Alexander & Maria Krychuk; Valentina Kuzmycz; Paul & Luba Michalewicz; Mykhaylo Ruchko; Max Starets/Marianne Slight; Wladimir Welyczkowsky/Valerie O. Burachinsky, Inia L. Yevich-Turnstall, M.D.

\$75 Thomas & Halyna Swieczkowski

\$50 Petro & Olha Bajko; Olga & Bohdan Duchnycz; Oksana W. Gregor; Irene Tamara Hordynsky; Olga & Adrian Horodecky; Wolodymyr & Olha Hrynkiw; Dmytro & Stefania Kosovych; Lydia Kowalchuk; Daria Kuzyk; Mychajlo Martynenko; Wasyl Maruszczak; Ivan

P. Nervirkovets; Mary Nycz; Irene & Stefan Olszansky; P.S. 110 Social Committee (In Memory of Marianna Piotrowska); Nestor & Luba Pylypec; Maryanne Romanytch; Vira N. Sendzik; Peter & Lidia Shajenko; William & Maria H. Stec; Nadia Trojan; Irena & Alexander Worobec; Donna & Alexaner Yaworsky; Andrew & Lydia Zakrewsky

\$30 Irene Stepanyk

\$25 Maria Andrusjak; Sofia S. Barusewycz/Iwanna Kaczor (Gift from Halia Yanchyshyn); Bohdanna N. & Renata Bihun; Myles S. & Olena Goddard; Fedir & Orest Iskalo; John A. & Carolyn M. Kahler; Jerry Kuc; Dmytro Melnyk; Areta C. & Victor Nadozirny; Theodore & Anna Ostrowskyj; A. Pinko; Myroslawa Skaskiw

\$20 Oleg A. Fomin; Bohdan & Donna Lydia Kazaniwsky; Iryna Kerod; Robert & Mary Ann Kilian; Sviatoslav N. Kocybala; Halena Palamar; Vladimir & Oksana Pavlyuk; John & Olga Soroka

\$15 Dolores M. Baranyckyj

\$10 Anonymous

\$5 Inna Akhtyrska; Dennis A. & Anna Bax; Katherine R. Pruess

* This list includes all contributions prior to publication of this issue of *Our Life*. Additional donations will be acknowledged in future issues.

Preserving Ukrainian Heritage and Commemorating the Victims of the 1932–1933 Famine in Ukraine

by Anna Krawczuk

Ukrainian embroidered blouses, gerdany, and other artifacts displayed by Branch 98 at Monmouth County Library

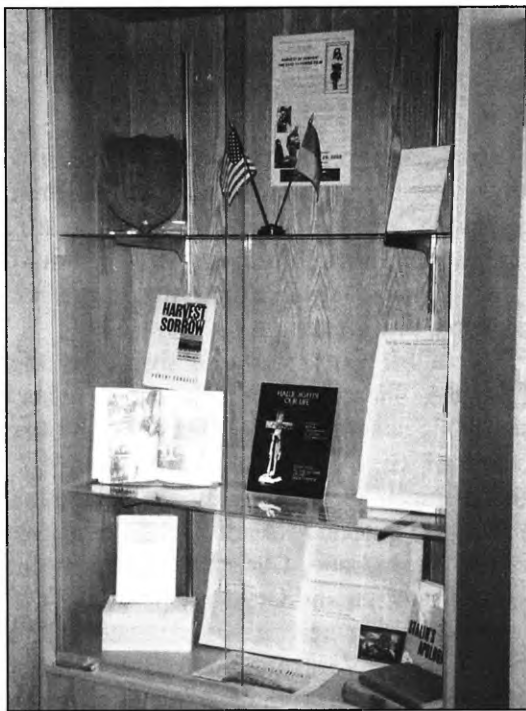
For more than a year, members of Branch 98 (Holmdel/Middletown, New Jersey) busily prepared to celebrate the 80th anniversary of the Ukrainian National Women's League of America. Our main goal in these preparations was to create and host events that would inform the general public about our organization, Ukrainian culture, and the genocide associated with the Great Famine of 1932–1933.

These activities began in January 2005 when the Branch opened a month-long exhibit of Ukrainian Arts and Crafts at the Monmouth County Library Headquarters in Manalapan, New Jersey. The exhibit included five showcases, featuring unique and antique embroidered blouses, Kosiv woodcarvings, women's neckwear (corals, gerdany, etc), and miniature icons. The centerpiece of the exhibit was dedicated to the victims of the famine in Ukraine and included books, newspapers, and the special November 2003 documentary issue of *Our Life*. Many people visited our exhibit. Interest was stimulated by worldwide media attention directed at Ukraine and its disputed presidential election.

The exhibit also included a screening of the film *Harvest of Despair* on January 29, 2005. The large library meeting room was filled to capacity for this event, which concluded with a discussion session. A number of guests expressed their shock about the events depicted in the film. Several commented that they had not previously heard or seen information on the subject and expressed their amazement that information about a historic event of such proportions was not common knowledge.

Such comments gave some indication that our goal of promoting public awareness had been achieved through this event. It is also noteworthy to comment that women of Ukrainian descent were among the attendees and showed interest in the UNWLA and Branch 98 in particular. Branch 98 is grateful to the Monmouth County Library, especially Ms. Flora Higgins, for co-sponsoring these events and for giving us the opportunity to share our heritage with our neighbors.

Other events sponsored and hosted by Branch 98 during the year included a summer

Books, newspaper articles, and documents related to the Great Famine on exhibit

picnic, holiday party, and fundraising event at a local Barnes & Noble Bookstore. The summer picnic and Christmas party gave members and their families the opportunity to socialize, enjoy homemade dishes, and raise their voices in Ukrainian song. Gift-wrapping at Barnes & Noble not only raised funds for the Branch but also raised public awareness about the UNWLA.

UNWLA Branch 98 was established in 1988—the millennium year of Christianity in Ukraine. Fittingly, branch members chose Saint Olga as their patroness. Our members reside in Monmouth County (Central New Jersey) and surrounding areas. Branch 98 is part of the New Jersey Regional Council. Although most of our members are bilingual, we conduct branch business in English. New members are always welcome and we invite Ukrainian-American women of all ages to come and join our efforts in promoting public awareness about Ukraine, its history, its people, and their aspirations, especially in the post-Orange Revolution era. For additional information, write to UNWLA Branch 98, PO Box 172, Holmdel, NJ 07733.

Notes from the Past

In 1965, the UNWLA celebrated its fortieth anniversary. The organizations' president at the time was the intrepid Olena Lototsky, and UNWLA headquarters was located in the Logan section of the City of Philadelphia, an area with a large Ukrainian population. The building, a corner house, was owned by the UNWLA and was a hub of activity that included branch meetings, the editorial endeavors of *Our Life*, and numerous social and cultural events for the Ukrainian community at large.

The UNWLA convention of 1965 was held over Thanksgiving weekend at the Statler-Hilton Hotel in New York City. One of the highlights of the convention was the symbolic burning of the mortgage on the UNWLA's building. Another was a concerted effort by UNWLA leadership to encour-

age and support the work of English-speaking members of the organization. During the convention, a special session for American-born UNWLA members was held on November 27. There were nine English-language UNWLA branches at the time (Branches 37 and 58 in Detroit, Branch 52 in Philadelphia, Branches 53 and 72 in New York, Branch 60 in Cleveland, Branch 61, in Whippany, Branch 75 in Carteret, and Branch 89 in Kerhonkson).

Many of us attending this year's convention will miss the presence of Mary Beck, a beloved friend and colleague, whose life's work was intricately intertwined with the work of the UNWLA. In 1965, Ms. Beck was running for re-election to Detroit's City Council, an endeavor proudly noted in the October 1965 issue of *Our Life*.

VERA M. CREADY

March 6, 1945–April 4, 2005

At a branch meeting held only a few months ago, members of Branch 50 enjoyed the delightful company of Vera Cready, whose engaging smile and cheerfulness and friendship will be remembered and missed by many. Always full of energy and ready to help with all branch enterprises, Vera was an active UNWLA member; for some time, she served Branch 50 as Organization Committee Chair and was the kind of person who made our organization so successful.

Vera's childhood years were spent in a displaced person's camp in West Germany. Her family emigrated to the United States and settled in Massachusetts where Vera graduated from high school. She subsequently earned a B.A. in History from the University of Massachusetts (Phi Beta Kappa and Magna Cum Laude). Moving to Ohio, Vera continued her studies and was awarded a Master of Education degree from the University of Toledo. For 36 years, she taught special education, finally retiring in July 2004. She also taught classes in religion and Ukrainian language at St. Michael Ukrainian Catholic Church in Rossford.

In the 1960s, Vera worked for the United States government as program director of the military service club in South Korea. It was during this time that she met Ronald Cready, who was serving

in the army and working at the service club while off duty. After they were married, Vera inspired her husband with her love for things Ukrainian. Together they served as volunteers with the Anastasia Fund, a charitable organization that sends aid to needy people in Ukraine.

Vera M. Cready passed from this life on April 4, 2005. She will be deeply missed by her colleagues at the schools where she taught, by the parishioners of St. Michael's Church, and by her friends in Branch 50. Most of all, she will be missed by her devoted husband Ronald; her three daughters, Catherine, Susan, and Christine; and her sisters, Maryann Mysyshyn and Orysia Popovych. To all of them we extend our heartfelt condolences. We shall pray for you, dear Vera, and thank God for bringing you into our midst. May you rest in peace, dear soul.

— *Assya Humesky*, Press Chair
Branch 50 (Princess Olha)

*The editors of Our Life extend condolences
to the family of Vera M. Cready
and gratefully acknowledge the generous donation
of \$150, contributed to Our Life Press Fund
by Branch 50 in her memory.*

May's Silenced Voices

In 1876, Russia was ruled by Czar Alexander III, an autocrat dedicated to strengthening his empire through systematic repression, censorship, persecution, and Russification. In connection with this last, the Czar issued the Ems Ukase, an infamous document that prohibited the publication of original works or translations in the Ukrainian language. The Ukase included a clause that specifically forbade publication of Ukrainian lyrics in any musical works.

During the 1970s and 1980s, this legacy of Russification was reasserted under the communist regime of Leonid Brezhnev. The persecution of Ukrainian dissidents was conducted systematically and brutally. One of the victims of these tragic years was a 30-year old composer named Volodymyr Ivasiuk, whose melodies and lyrics in the Ukrainian language undermined Moscow's policies by prompting an interest in Ukrainian popular music. Ivasiuk was tortured and murdered in May 1979. Though the perpetrators were never identified, it is believed that his death was the handiwork of KGB agents.

What You Need to Know About Glucosamine/Chondroitin

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

Glucosamine/chondroitin has become one of the most popular herbal agents purchased in the United States. Utilized for many years as a treatment option for osteoarthritis, it is characterized as "herbal medication" and has drawn much interest from the medical community here in the United States and elsewhere. Europeans routinely use herbal medications as a first line treatment for many conditions. The United States Food and Drug Administration, however, does not monitor nor provide any recommendations for herbal medications, and unwary consumers often play "let the buyer beware" when they purchase and use such medications. Because they are related to health, it is good sense to know what they are and what they do (and, in some cases, don't do).

Let's take a brief look at what glucosamine/chondroitin is and what it does. Glucosamine is a molecule made of glucose and an amine and is produced naturally by the body. The pill form is derived from crab shells. Glucosamine produces two proteins—collagen and proteoglycans. These help hold joints and tissues together. With aging, the normal production of glucosamine decreases. Chondroitin is found in cartilage. The pill form is derived from cow, pig, and chicken cartilage. It maintains viscosity in the joints, prevents breakdown of cartilage, and stimulates repair mechanisms.

Several studies have shown glucosamine/chondroitin to be superior to placebo tests, safer than anti-inflammatory medications, and even comparable in clinical efficacy to traditional medi-

cations. Results of two recent clinical studies have shown that glucosamine not only relieved joint pain in patients with knee osteoarthritis, but protected against cartilage damage. A recent Canadian study, however, concluded that even if the medication was initially perceived to be helpful, there was no long-term benefit.

In an attempt to clear up some of the controversy, the National Center for Complementary and Alternative Medicine, a division of the National Institute of Health (NIH), and the Department of Veterans Affairs have sponsored the GAIT Study (Glucosamine Chondroitin Arthritis Intervention Trial). The study began in April 2000 and will be completed in November 2005. It is aimed at determining the effectiveness of glucosamine/chondroitin as an independently used herbal medication or as a supplement used in combination with other treatment.

In any chronic disease such as osteoarthritis, all factors in the treatment should be taken into consideration: cost, safety, side effects, and most importantly, efficacy. Since no studies to date have labeled glucosamine/chondroitin as an "unsafe" option, my recommendation (pending the official 2005 outcomes report) is to incorporate it into an all-encompassing regimen, which includes exercise, weight loss, pain control, and any other recommendations made by your physician. 500 mg three times daily is the recommended dosage.

A future article will provide an overview of GAIT Study findings.

We would like to thank our authors for the wonderful articles that they contribute to *Our Life*. We also appreciate comments from our readers and hope that you write and share your opinions about the materials that we publish. Please forward your articles to English language editor Tamara Stadnychenko c/o UNWLA headquarters. We ask that all contributors include a telephone number to allow us to acknowledge submissions and verify information.

Springtime Sweets

Chocolate Cheesecake

2 cups chocolate wafer crumbs
5 tablespoons melted butter
3 packages (8 oz. each) of cream cheese
1 cup sugar
5 large eggs
2 ounces melted semisweet chocolate (for batter)
6 ounces melted semisweet chocolate (for frosting)
½ sour cream

- Preheat oven to 375.
- Prepare crust by mixing chocolate wafer crumbs and melted butter until well blended.
- Press crust into 9-inch baking pan (springform).
- Prepare filling by beating together cream cheese, sugar, and eggs (medium speed) until smooth and fluffy. Spoon 3 cups of mixture into crust.
- Stir 2 ounces of melted semisweet chocolate into remaining cream cheese mixture.
- Drizzle over batter already in crust.
- Bake for 1 hour and cool.
- Transfer cake to plate, cover with plastic wrap, and refrigerate for 2 hours.
- Prepare frosting by mixing 6 ounces of semi-sweet chocolate and sour cream. Spread over cheesecake and chill until frosting sets.

Lemon Lime Pound Cake

2 sticks unsalted butter (room temperature)
5 eggs (room temperature)
2 cups sugar
2 cups flour
½ teaspoon salt
¼ teaspoon baking powder
1 tablespoon grated lemon zest
1 tablespoon grated lime zest
1½ tablespoons lemon juice
1½ tablespoons lime juice

- Preheat oven to 350 and butter and flour 9 x 5 x 3-inch loaf pan.
- Cream butter until smooth and add 1½ cups of sugar.
- Beat until fluffy and add eggs (one at a time).
- Beat in lemon and lime zest after each egg is added.
- Sift together flour, baking powder, and salt and gradually add to mixture, blending at low speed.
- Pour into loaf pan and bake 1 hour and 15 minutes. Cool for approximately five minutes.
- For citrus glaze, combine remaining sugar with lemon juice, and lime juice. Cook over moderate heat (do not boil). Invert baked cake while still warm and cover with glaze.
- Cake is best when allowed to set for a full day before serving.

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Голова СУА Ірина КУРОВИЦЬКА

У місяці травні вшановуємо Божу Матір особливими молебнами, а перша неділя травня це день, в якому величаємо наших земних Матерів. Від Екзекутиви і Головної Управи бажаю кожній матері всього добра та гарного проведення цього красного і щасливого дня у святковій атмосфері!

Цьогомісячний допис є мій останній, як теперішньої голови Союзу Українок Америки, тому бажаю поділитися з нашими читачами подіями, які пройшли в недавньому часі.

Український Музей в Нью-Йорку відкрив двері нового приміщення для громади інаугураційною виставкою скульптур Александра Архипенка. Як голова організації, яка заснувала цей музей і передала громаді, я мала шану сказати короткий привіт, текст якого бажаю подати до Вашого відома.

“Шановна пані Голово Українського Музею в Нью-Йорку!

Достойні гості сьогоднішнього свята!

Бажаю долучитися до привітання шановних гостей тут присутніх, яких вітала голова Українського Музею в Нью-Йорку, Оля Гнатейко.

Як голова Союзу Українок Америки, організації, яка заснувала цю інституцію 29 років тому, сьогодні ми з захопленням подивляємо цю велику працю, яку Ви вложили до завершення такого важного діла.

Ми радіємо, що задуми, які вродилися 29 років тому, сьогодні стали дійсністю.

Про цю дійсність ніхто так щиро не мріяв як с. п. Іванна Рожанковська, голова СУА, яка дала початок тому, що сьогодні святкуємо.

Коли глядимо на цю красну споруду, а в ній чудові мистецькі твори славного скульптора Архипенка, вірю, що кращого вибору на інаугураційну виставку не можна було підібрати. Гратулюю всім, бо кожний додав свою цеголку до здвигу цього пам'ятника і сьогоднішньої події“. Дякую за увагу.

Коли я згадала св. п. Іванну Рожанковську присутні почала плескати – ті що знають її великий вклад праці упродовж років.

На жаль, в пресі не було жодної згадки, що СУА заснував Український Музей і передав громаді, переважно інституції гордяться своїми засновниками.

Зустріч з Президентом України. Перша ліворуч Ірина Куровицька.

Мотря Слоневська.

Радощі і трагедії ідуть в парі бо прийшла вістка до нашої громади про трагедію, яка зустріла маленьку п'ятирічну Настю Овчар (посольство України подало її ім'я як Вівчар і ми так офіційно вживаємо) зі села недалеко від Харкова, що залишені дві дівчинки одна 2 роки, яка спала, а друга 5 років, були самі, коли почалася пожежа. Настя зпершу пробувала загасити вогонь, а коли побачила, що не всилі цього зробити схопила свою сплячу дворічну сестричку на руки, вибігла з хати і почала бігти до сусідки. Прибігла і вспіла передати сусідці сестричку та попросити, щоб обмили сестричці ніжки і тоді впала непритомна. Тіло маленької Насті спалене на 80%. Батько приїхав на коні і довідавшись про долю донечки поїхав покликати поміч. Дівчинку лікували в Харкові а опісля в Києві. Однак потрібно було більшої помочі, яку не могла дати лікарня в Києві. Коли дійшла вістка до Президента Ющенка та його дружини Катерини про цю трагедію маленької Насті вони постаралися, щоб дитину прийняв шпиталь у Бостоні, про що описувала наша і американська преса.

Посольство України у Вашингтоні, а саме дипломат Наталія Голуб, телефонувала до мене з питанням чи фінансова допомога для Насті може проходити через США. Для нас, шановні союзанки, це велика честь, що таке звернення прийшло від уряду України. Очевидно, що я дала згоду, наша організація має число, яке жертводавці можуть вживати для відтягання податків від своїх пожертв. Ми радо послужили на таке звернення.

Пожертви в малих чи більших сумах почали приходити. Коли сума дійшла до 5,000 дол. я звернулася до Генерального консуля України в Нью-Йорку, Сергія Погорельцева, що бажаю передати ці зложені гроші мамі Насті. Генеральний консуль не лише дав назву шпиталю, але запропонував, що його водій завезе мене до Бостону. Шановна пані Світлана, дружина консуля поїхала зі мною.

Ми перебули з мамою Насті понад 5 годин в лікарні, чекаючи зустрічі з Настею, нажаль це не сталося, бо Настя проходила процедуру. Однак у розмові з мамою, молодесенькою жінкою, яка виглядає як 15-літня дівчинка та говорить чудовою українською мовою ми почули, що коли Настя їхала амбулансом до шпиталю до Харкова то, перепрошувала маму, що мусіла збудити сестричку зі сну. Яка дбайлива ця малесенька дівчинка.

Друга світла подія, яка для нас усіх була нетерпеливо очікувана, це візит нововибраного Президента України, Віктора Ющенка і його дружини Катерини до США.

Велика честь і шана для мене було бути однією із спів-голів Комітету підготовки до привітання Президента України в Вашингтоні, а саме зустріч з українською громадою. Програма була поділена на дві головні частини: зустріч перед пам'ятником Т. Шевченка та бенкет. Це були незабутні переживання кожного, хто був учасником цих подій.

Заступниці голови для справ зв'язків Мотрі Воевідці-Слоневській, як членці бенкетового комітету, припав милий обов'язок приготувати кошик квітів, який президент України поставив коло пам'ятника великого поета Тараса Шевченка. Було надзвичайно приємно бути членом Комітету привітання Президента і дякую всім за гарну співпрацю.

Мала шану бути запрошена на полуденок, який приготувала Меланія Вєрвір, голова "Vital Voices Global Partnership" та інші організації для першої леді України Катерини Ющенко та на бенкет, де Президента вітали співголови Комітету. Також була запрошена на прийняття, яке приготували сенатор Джон МакКейн і Маделін Олбрайт.

Світлана Погорельцева (ліворуч) з Ольгою Овчар.

Подорож до Бостону і назад була довга, але в дружній розмові з панею Світланою не відчулося ні втоми, ні довгої подорожі. Я вдячна за таку чемність Генеральному Консулю С. Погорельцеву.

У шпиталі Шрайнерс, де лікують Настю, Світлана Погорельцева і я зустрілися з особою, яка нас повідомила, що Шрайнерс можуть відчинити конто для мами Насті, але вважають, що краще, щоб вони зверталися до США коли прийде потреба, так як заплата за харчі для мами чи на інші потреби. На це погодилася мама Насті, Оля Овчар. Настя буде мусіла лікуватися довго, а після повороту додому, буде мусіла приїжджати кожного року, аж до 18 років свого життя, коли вже перестане рости. Повідомляю Вас, шановні жертводавці, що імена жертводавців будуть подані в журналі „Наше Життя”, а зібрані гроші, які не будуть вжиті на потреби, так як харчі для мами чи інші видатки, будуть передані при виїзді в Україну Олі Овчар для потреб Насті і тільки на потреби Насті.

Бажаємо Насті скорого видужання і повернення додому. Дякую Посольству, що звернулися до США і Генеральному Консулю за його поміч і чемність. А Вам, дорогі жертводавці, нехай Всевишній винагородить сторицею за Ваші пожертви на фонд цієї молоді героїні.

*Дорогим читачкам журналу
„Наше життя”,
Бажаю добра і щастя!
Надія Кличко
8.03.05р.*

Під час нагородження Віталія і Володимира Кличків званням „Українець року”, організованого Українським Інститутом Америки, Мати чемпіонів Надія Кличко передала вітання нашим читачам.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

101-ий ВІДДІЛ СУА В ЧІКАГО

У помешканні Люсі Самбірської.
Зліва Є Бискош, Л. Самбірська, Х. Соболю.

Можна багато розповісти про роботу нашого Відділу, але зупинюся на референтурі суспільної опіки.

Цією референтурою керує чудова союзанка Євгенія Бискош, яка з відкритим, чистим серцем виконує успішно свою працю.

За минулий рік під опікою суспільної референтури наш Відділ вислав два пакунки з дитячим одягом, взуттям та іграшками до дитячого садочку в м. Богородчани на Івано-Франківщині, а також два пакунки до онкологічної міської лікарні та один до неврологічної поліклініки у м. Самбір на Львівщині.

Євгенія Бискош разом зі своїми подругами. старається внести теплу усмішку до мешканців піклувальних домів, або й приватних осель.

Бачити людей в похилому віці щасливими – це успіх і радість Євгенії та її подруг.

Бажаємо дальших успіхів вам, дорогі союзанки!

*Марія Щерб'юк,
пресова референтка Відділу.*

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

101-ий ВІДДІЛ СУА, Чікаго, Іл.

Загальні збори Відділу відбулися 20 лютого ц. р. Головою зборів була Роксоляна Полухович, секретарювала Ольга Гриців.

Окружну Управу репрезентувала її голова Любомира Калін.

Управу Відділу вибрали у такому складі: голова Відділу – Марія Федашин, перша заступниця – Олена Матвійшин, друга заступниця – Марія Щерб'юк, протоколярні секретарки – Ольга Гриців і Оксана Ганушевська, кореспонденційна – Оксана Добрянська, скарбник – Ляриса Еліашевська.

Референтки: імпрезові – Маса Ганкевич і Люня Полухович, культосвітні – Леся Коленська і Лілія Туркало, пресова – Марія Щерб'юк, стипендійна – Оленка Шкробут, суспільної опіки – Євгенія Бискош і Христина Таран, господарські – Аня Бискош, Йолянта Бискош і Марія Шпитко.

Контрольна комісія – Уляна Гриневич, Валя Хринівська, Олена Прийма.

Марія Щерб'юк, пресова референтка.

49-ий ВІДДІЛ СУА ім. Ольги БАСАРАБ, Баффало, Н.-Й.

Загальні збори відбулися 10 березня ц. р. У Відділі є 27 членок, присутніх на зборах було 11.

Округу репрезентувала її голова Марта Стасюк. Президію зборів вибрали у такому складі: Ореста Перейма – голова Відділу, Анна Заньків – секретар.

Номінаційна комісія: Ліда Стасюк, Анна Заньків, Анна Поліщук.

Управу вибрали у такому складі: Уляна Лоза – голова Відділу, Ліда Стасюк – заступниця голови, Марія Маланяк – протоколярна секретарка, Богуслава Гріга Лонг – скарбник.

Референтки: стипендійна – Оксана Салдит, зв'язків – Анна Заньків, імпрезова – Ліда Стасюк, архівар – Анна Поліщук, господарські – Марія Дранка (голова), Єва Ковтало і Василина Осташук. Вільні членки: Анна Яцишин, Ярослава Дергак.

Контрольна комісія: Анна Мельник (голова), Анна Ганицька, Ореста Перейма.

За Управу Уляна Лоза, голова Відділу.

ВІДЗНАЧЕННЯ 60-ЛІТТЯ ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ” В ОКРУЗІ ЧІКАГО

Управа і членки Округи Чікаго. Ліворуч: О. Харкевич (перша заступниця голови Округи), І. Городиська, І. Чабан, Л. Калін (голова Окружної Управи Округи Чікаго), Л. Шеремета (голова 22-го Відділу). Другий ряд, ліворуч: О. Мельник (фінансова референтка Окружної Управи), Л. Новак (голова 36-го Відділу), М. Боднарчук (друга заступниця голови Округи), С. Дідицька, О. Дяченко, І. Новак (голова 36-го Відділу), Л. Басюк, Р. Стасула (голова 85-го Відділу), Р. Галібей, З. Зеленко (голова 29-го Відділу), Т. Тимцюрак (голова 74-го Відділу).

Окружна Управа Союзу Українок Америки Чікаго ухвалила урочисто відсвяткувати 60-ліття „Нашого Життя” 10 квітня ц. р. Вирішили запросити головного редактора журналу Ірену Чабан і в переддень урочистостей провести з нею зустріч.

У суботу вранці, 9 квітня відбулася зустріч з редактором, на яку були запрошені голови Відділів Округи, референтки Окружної Управи і союзнянки. Редактор розказувала про працю над журналом, ділилася задумами і тривогами, дякувала за фінансову підтримку і щедрі пожертви, відповідала на запитання.

Увечері голова Окружної Управи Любомира Калін запросила союзнянок до свого елегантного дому, де зустріч з редактором продовжилася в неофіційній родинній атмосфері. Це не вперше подружжя панства Любомири і Василя Калінів приймають гостей СУА у своїй гостинній оселі. Традиційні вечори в домі голови об’єднують союзнянок, допомагають гуртом, в приязній атмосфері вирішувати багато складних завдань, творять цілеспрямовану дружню спільноту українських жінок.

На прохання присутніх І. Чабан розказувала про участь в Помаранчевій революції в Києві, про допомогу союзнянок, яку голова СУА Ірина Куровицька, заступниця голови Софія Геврик і

наша гостя мали честь передати на потреби молоді, що виборювала незалежність України на „Майдані”. Її розповідь захопила нас, на очах бриніли сльози, ми відчували непереможний гарт нашого народу, небезпеку тих подій, але щасливу зорю над нашою Батьківщиною.

А ще редактор розповідала про створення журналу, авторів, тематику, дякувала пресовим референткам за дописи, просила більше писати, жартувала, що приймає тільки прихильну критику, просила частіше висловлювати свої побажання і пропозиції. І. Чабан очолює журнал уже 15 років і ми були дуже задоволені з рішення зустрітися з нею, можна було вяснити багато справ, зрозуміти нашу участь у виданні часопису, а і журнал став нам ближчим.

Приязний вечір пробіг непомітно, а наступного дня за святковими столами, у гарно прибраній залі Українського Культурного Осередку відбувся ювілейний полуденок з великою участю союзнянок та громадськості.

Святкову зустріч відкрила голова Округи, яка очолювала і Комітет відзначення ювілею, Любомира Калін і, привітавши присутніх з ювілеєм, запросила заступницю голови 101-го Відділу СУА Олену Матвійшин провадити програмою.

Ірина Дичій заспівала гімн Союз Українок Америки.

*Голова Округи Чикаго
Любомира Калін.*

*Олена Матвійшин (ліворуч),
Ірена Чабан.*

*Виступають діти „Садочка” 85-го Відділу
(вчительки М. Баран і Д. Городиська).*

Молитву перед полуденком провів священник парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаго о. Ярослав Мендюк. Окрім о. Мендюка на святкуванні були присутні також ще два священники, які часто вшановують своєю присутністю наші свята.

Святкове слово виголосила Ірена Чабан. Вона подякувала Окружній Управі разом з головою Любомирою Калін за ласкаві запитання, зауваживши, що не часто редактор має нагоду зустрітися з читачами. Коротко зупинилася на тому, що вперше в історії українського жіночого руху найстаріша самостійна жіноча організація на еміграції святкує шістдесятиліття свого журналу. Розказала його шлях: від 1 січня 1944 р. – восьмисторінкової газетки – до сьогоднішнього журналу, який став вісником добрих справ, речником організації, став нашою гордістю, бажаним другом у союзнянській родині. Щирими оплесками присутні нагородили доповідачку, Олена Матвійшин подарувала їй китицю квітів.

Святкове вітання виголосив Генеральний консул України в Чикаго д-р Борис Базилевський, який завжди знаходить час поцікавитися нашими імпрезами. Ось і цього разу Генеральний консул ненадовго вступив на свято, щоб засвідчити свою пошану до праці Округи СУА.

Під час полуденка Оленка Матвійшин читала привіти, які прислали організації і товариства.

Пат Михальскі виголосила привіт від “Cook County Treasurer”.

Дітвора садочку 85-го Відділу СУА “Садок Вишневий” (вчительки Дарія Городиська і Марія Баран), зворушливо привітала присутніх пісеньками та гарно приготованою програмою. Гучними оплесками нагородила заля наших найменших. Восьмирічна Настя Лотоцька заспівала пісню “Літо”.

Особливою вишуканістю відзначився виступ артистів Українського струнного квартету Дарії Городиської (скрипка), Віри Хитрої (скрипка), Тараса Мисіва (альт), Юрія Яциних (віолончель). Українська громада Чикаго пишається цим мистецьким колективом.

Після смачного полуденку ведуча вечора запросила до „солодкого столу”, з пресмачними „домашніми” тортами, приготованими союзнянками.

Наприкінці зустрічі голова Округи Любомира Калін вручила грамоти за щирі і прикладну працю для Округи довголітній заступниці голови Округи Олені Харкевич, референтці суспільної опіки Округи Стефанії Форович, голові 36-го Відділу СУА Любі Новак та довголітній голові 22-го Відділу СУА Любомирі Шереметі. Нагороджені не були повідомлені заздалегідь про відзначення, тому приємно було бачити їхню вдячність і тиху радість з несподіванки.

ДИТЯЧИЙ САДОЧОК 76-го ВІДДІЛУ СУА

При плануванні праці нашого відділу виникнула думка організувати „Садочок”. Молоді, ще тоді, матері прийняли цю ідею з великим ентузіазмом.

Від самого початку існування, а це вже 39 років тому, навчання наших наймолодших школярів відбувається два рази в тиждень у просторій соняшній кімнаті при церкві св. Йосафата. Першими учнями були діти наших союзників.

Упродовж навчального року виховниці приготують для батьків і гостей виступи на різдвяну зустріч, День матері, закінчення шкільного року. Також вже стало традицією приготувати „Дитячу вишивану забаву” нашого Відділу, яка вимагає більшої підготовки.

З дітьми радо виступають їхні матері часто запрошуємо школярів, які в минулому відвідували наш „Садочок”. Останні три роки запро-

шуємо також дві „Світлички”, якими опікуються інші Відділи.

Закінчивши дворічне навчання, батьки звичайно записують дітей до щоденної української школи Непорочного Зачаття, або до суботньої Рідної школи, а також до спортивних організацій і ін.

Упродовж багатьох років програма-навчання в „Садочку” проходила з гарними успіхами. За це ми щиро вдячні нашим учителькам-виховницям, які невтомно з любов’ю виховують українську дитвору.

Також прегарна співпраця з батьками і бабусями та дідусями, а їхнє гаряче бажання передати своїм малятам любов і пошану до всього рідного, заохочує наших союзників до дальшої праці.

Мирося Бараник.

Свято пройшло урочисто, святково. До Комітету підготовки входили членки різних Відділів.

Імпрезова референтка Округи Віра Трошук влаштувала виставку журналу за 60 років його існування.

На самкінець присутні заспівали „Многая літа” усім жінкам, що своєю працею і завзяттям творять добро. Ще довго продовжувалися роз-

мови, і, напевно, надовго залишиться приємний спомин від цієї зустрічі.

Голова Управи Українського Музею у Чикаго Ярослав Ганкевич запросив редактора до Українського Музею, провів для неї екскурсію, відзначивши неоціненну допомогу Музеєві союзницями Чикаго.

Марія Щерб’юк,
пресова референтка Округної Управи.

45-ий ВІДДІЛ СУА ім. КАТРУСИ ЗАРИЦЬКОЇ (Діяльність у 2004 р.)

У Відділі є 29 членок, пересічна присутність на сходах – 95 відсотків. Одна членка виступила з Відділу через важку хворобу, одна членка відійшла у вічність. Одна членка вписалася до нашого Відділу.

У минулому році відбули три засідання Управи Відділу, 9 ширших сходів і загальні збори Відділу. Наш Відділ займався реєстрацією на загальних зборах Округу у 2004 р. Голова нашого Відділу очолювала Номінаційну комісію.

Відділ присвятив сходи Лесі Лятишевській і Марії Дяків вшануванням їхньої праці в СУА, яку вони почали ще в Україні.

Членки брали участь у відзначенні 80-х уродин д-р Марії Балтарович, відзначенні 96-х уродин д-р Марусі Бек, на якому голова Відділу виголосила коротку біографію Марусі Бек, христини нового 129-го Відділу СУА. Членки Відділу влаштували зустріч з дружиною Посла України в США Іриною Резник.

Від імени Відділу було вислано пропозицію змін до Статутувої комісії СУА. Членки брали участь в імпрезах, які влаштовували інші Відділи Округу, входили у склад підготовчих комітетів виставки в Публічній Бібліотеці Кляркстон, зустрічі з В. Маляриком, Дні Сою-

зьянки і коляди.

Відділ вислав 7 пакунків з одягом в Україну, з яких 2 пакунки до сиротинця в Самборі і 5 до родини у Львові, які мають восьмеро дітей.

Відділ оплачує дві стипендії студентам в Україні. Вислали 100 дол. для „Бабусь” і сиріт і 300 дол. на Пресовий Фонд „Нашого Життя” за продаж цеглинок. Щоб забезпечити фінансову базу, Відділ влаштував різдвяний і великодній базари.

На сходах Відділу маємо цікаві доповіді, підготовлені нашими членками, які включаються в імпрези Округу і працюють в суспільно-громадських, допомогових, релігійних, наукових і молодіжних організаціях. Вони не тільки в них працюють, але й часто їх очолюють. Часто читаємо листи наших членок в українських часописах. Сім членок входить до Окружної Управи. Голова Відділу підтримує тісний зв'язок з Округом, Головною Управою, а особливо з членками Відділу.

Завершенням нашої цілорічної праці було урочисте відсвяткування 25-ліття нашого Відділу в колі родин і чисельних гостей в Українському Культурному Центрі.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

71-ий ВІДДІЛ СУА, Джерзі Ситі, Н. Дж.

71-ий Відділ СУА в Джерзі Ситі, Н. Дж. 9 березня ц. р. провів загальні збори. Збори відкрила Іванна Пилипчак, до президії зборів вибрали головою Галину Гавриляк, секретарем Іванну Пилипчак.

Управу Відділу вибрали у такому складі: голова – Анастасія Сибі, заступниця голови – Іванна Пилипчак, протоколярна секретарка –

Галина Гаврилюк, скарбник – Стефанія Мацяк.

Референтки: організаційна – Христина Кахнич, суспільної опіки – Стефанія Білоус і Параскевія Команецька, господарська – Тоня Тхір.

Контрольна комісія: Галина Гаврилюк, Оля Доманська, Христина Кахнич.

Іванна Пилипчак, секретар зборів.

**ПРОСИМО ПРІЗВИЩА ПИСАТИ ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ
ОБОМА МОВАМИ.**

ВІРА КРЕЙДІ

4 квітня 2005 р. ми втратили нашу дорогу союзянку Віру Крейді. Усього кілька місяців перед тим, під час різдвяної зустрічі, ми мали приємність бачитися з нею – як завжди веселою і усміхненою. Віра була активною членкою нашого 50-го Відділу СУА ім Княгині Ольги, якийсь час виконувала обов'язки організаційної референтки Відділу. Вона була завжди повна енергії, готова допомогти у наших задумах – саме такі жінки роблять нашу організацію успішною. Дитячі роки Віри пройшли у таборі ДіПі в Німеччині, поки її родина не переїхала до США і оселилася у штаті Масачусетс. Саме там вона закінчила середню школу і отримала диплом бакалавра з історії Масачусетського університету з відзнакою “магна кум лауде”. Згодом переїхала до Огайо і продовжувала навчання в університеті м. Толідо, де здобула диплом магістра з педагогіки. Упродовж 36 років викладала у різних школах цього штату в програмі викладання для недорозвинених дітей і в останні роки була головою Відділу у такої програми у школі Роджеро. Віра також брала участь у релігійній освіті та викладала українську мову в греко-католицькій церкві св. Михайла у Росфорді. У 1960-их роках поїхала до Південної Кореї, де займала посаду директора клубу американських військових. Там вона познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком Рональдом, якому згодом передала свою любов до України. Подружжя стало членами добродійної організації “Анастасія”, яка допомагає бідним в Україні. Ми щиро співчуваємо Віриній родині – чоловікові Рональдові з болючою втратою любної дружини, донькам Катерині,

ПЕРЕСТУПИЛИ МЕЖУ ВІЧНОСТІ

СОФІЯ ФІГАЧ

15 грудня відійшла від нас у вічність довголітня членка 76-го Відділу СУА св. п. Софія Фігач.

Софія народилася в селі Злоцьке на Лемківщині. Після війни, прибувши з родиною до США, замешкала у Детройті.

Була примірною матір'ю, побожною християнкою і працюючою членкою Відділу. Залишила в смутку чоловіка Стефана, двох синів – д-ра Юрія і Марка, синових – Рому і Надю та шестеро онуків.

Вічна їй пам'ять!

У світлу пам'ять Софії Фігач членки Відділу склали 15 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Р. Дигдало.

Сузанні та Христині з втратою дорогої матері, сестрам Орисі Попович та Мар'янні Мисишин з втратою милої сестрички. Ми певні, що за Вірою тужитимуть її численні співробітники та друзі. Ми зі свого боку молитимемося за твою душу, дорога союзянку, і дякуватимемо Богові, що дав нам нагоду тебе пізнати. Вічна тобі пам'ять!

*Ася Гумецька, пресова референтка
50-го Відділу ім. Княгині Ольги.*

ДОБРОДІЙСТВО

“ЦЕГЛИНКИ”

на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”

Членки 96-го Відділу СУА, Округи Детройт, на загальних сходах Округи зібрали: по 50 дол. – Лідія Казевич, Дарія Завадівська, Анна Мацілінська, Катерина Кізима, Лідія і Любоко Яхницькі, Марія Зарицька-Червійовська, Квітка Іваницька; 15 дол. – Ірена Шуило. Разом 335 дол.

Лідія Казевич, голова.
Дарія Завадівська, секретар.

ЩИРО ДЯКУЄМО!
Екзекутива СУА.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА БЕРЕЗЕНЬ

876, 49 дол. – 44-ий Відділ СУА; 440 дол. – 33-ий Відділ СУА; 420 дол. – Самопоміч. Відділ в Пассейку, Н. Дж. (70); 300 дол. – Наталія Пуйда (43), 106-ий Відділ СУА; 250 дол. – Теодора Кузьмович (43); 220 дол. – Мирон і Слава Біласи (90), Лідія Козак (56), Іван і Христина Плути (13), Галина Поритко (56), Оксана Стеранка (86), Марта Турчин (111), 45-ий Відділ СУА; 110 дол. – Роман і Світлана Андрушкови (86), Андрій Голинський, Орися Стефанів (86), 90-ий Відділ СУА; 100 дол. – о. Ярослав і Любомира Налісники (126); 50 дол. – Любомир Мізь (84); 21 дол. – Рената Бігун (28).

У ПАМ'ЯТЬ...

Складаємо 360 дол. на Стипендійну акцію СУА замість квітів на могилу однієї із членок засновниць 78-го Відділу бл. п. Стефанії Дячок. Склали – 50 дол. – С. і О. Куриласи; по 25 дол. – Т. Вітковицька, М. Демчишин, М. Ліщак, Х. Пацлавська, М. Слоневська, М. Терлецька, Т. Терлецька, Л. Яросевич, 78-ий Відділ СУА; по 20 дол. – У. Глинська, К. Слоневська-Нтеп, Х. Шипилява; 15 дол. – С. Іваськів; 10 дол. – Т. Царик.

ЩИРО ДЯКУЄМО!
*Орися Яцусь, скарбник Комісії стипендій.
Марія Полянська, референтка стипендій СУА.*

ДЛЯ НАСТІ ВІВЧАР

100-ий Відділ в Картерет, Н. Дж склав: по 100 дол. – Марія Кузишин, ООЛ-Відділ ч. 4; по 50 дол. – Оксана і Богдан Кузишини, Олесь і Оля Кузишини, Марія Васічко, Люба Більовшук; по 20 дол. – Іванна Рачинська, Галя Каськів, Р. Коваль, Юлія Гнатівська; 15 дол. – Лідія Снігура; по 10 дол. – Маргарета Гричин, Стефанія Янів, Марія Кушнір, Софія Матлага, Р. Конів, І. Козак, О. Карабін, О. і Б. Кузишини; по 5 дол. – Гелен Давдел, Анна Казьо, Т. Угурська, Я. Ткачик, Я. Сапиляк.

Оксана Кузишин, секретар Відділу.

106-ий Відділ СУА у Гартфорді провів збірку на допомогу Насті Овчар. Склали: по 300 дол. – Кредитова Кооператива “Нова Англія”, Товариство “Самопоміч”; по 100 дол. – Об'єднання жінок ОЧСУ у Гартфорді, 106-ий Відділ СУА; по 50 дол. – Валя Чудовська, Марта Ломага, Орест Кузьма; по 25 дол. – Ірина Гаврилюк, Ірина Чайковська, Надя Гафткович, Ярослава Кукіль, Мелянія Кузьма, Мирослава і Теодор Кузі, Володимира Теслюк, Роман Сокольський, Роза Воробель, Галина Шулевська, Інна Стахів, Оля Якимів, Олександр Пришляк; по 20 дол. – Любомир Рокицький, Юля Вишневська, Кость Федейко, Олександр Шендюк, Галя Кебало, Аня Олексинин, Люба Кінах, Юля Масник, Неля Федеркевич, Соня Платош, Ірина Остап'юк, Стефа Сташин, Ірина Кливак, д-р Михайло Яцух, Таня Осадца, Володимир Саяк, Михайлина Мороз; по 10 дол. – Петро Борисюк, Наталя Рудько, Ілля Семчишин. Разом 980 дол.

Ярослава Кукіль, скарбник Відділу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!
Екзекутива СУА

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ У БЕРЕЗНІ

Прибуток (650 дол.) з лютерії на різдвяному базарі 74-го Відділу СУА в Чікаго Управа і членки Відділу призначили на допомогу “Бабусям” в Україні. Лариса Савка, скарбник Відділу.

У пам'ять св. п. Теодора Швабінського, батька нашої членки Лідії Швабінської-Вирсти, сиротам в Україну (через 12-ий Відділ СУА) склали: 100 дол. – д-р Стефан і Емілія Воляники; 50 дол. – д-р Олександр і Дарія Якубовичі; 40 дол. – Е. Головата; 20 дол. – Роман і Люба Гудзи; 15 дол. – приятелі дочки Лідії. Разом 225 дол.

Рома Мирман, скарбник Відділу.

99-ий Відділ СУА у Вотервліті склав 220 дол. “Бабусям” в Україні.

Любомира Мокій, фінансова секретарка Відділу.

У світлу пам’ять бл. п. **Олі Садової** “Бабусям” і сиротам в Україні 200 дол. (через 45-ий Відділ СУА) склали: **Ж. Ю. Татарин** з родиною і **Л. Б. Татарин** з родиною.
Стефа Король, голова Відділу.

83-ій Відділ СУА в Нью-Йорку склав 110 дол. “Бабусям” в Україні.

Лідія Закревська, скарбник Відділу.

На допомогу “Бабусям” в Україні 106-ий Відділ склав 100 дол.

Валентина Чудовська, секретар Відділу.

У світлу пам’ять мами **Олени Хомин**, яка була членкою 49-го Відділу СУА від 1963 р. до кінця життя, дочка **Марія Боднарська** склала 100 дол. “Бабусям” в Україні.
Уляна Лоза, голова Відділу.

У світлу пам’ять товаришки гімназійних часів **Звени Івахів-Романів** сиротам в Україні складаємо 50 дол. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Ляриса і Любомир Зелики.

У світлу пам’ять бл. п. **Звенислави Романів** складаю 50 дол. сиротам в Україні, родині висловлюю щирі співчуття.
Ольга Городецька.

У світлу пам’ять бл. п. **Олени Клим** сиротам в Україні (через 90-ий Відділ СУА) складаю 50 дол.

Ірина Бойко-Паар.

Приєднуючись до членок 47-го Відділу в Рочестері у світлу пам’ять бл. п. **Ростислава Шутера** на допомогу сиротам в Україні **Марія Крамарчук** складає 25 дол. Дружині **Тані** з родиною висловлює глибокі співчуття.

На допомогу німечним сиротам в сиротинцях України, які відвідує сестра **Марія Бернарда** склали: **M. Barnett, US Department of Education, Philadelphia Office – \$175**; 67-ий Відділ СУА – 85 дол.

У пам’ять св. п. **В. Вольного Марта** Чайківська склала 50 дол.

У пам’ять св. п. **Марусі Стерчо** – **Н. Даниленко** склала 50 дол.

У пам’ять св. п. **Марусі Стерчо** склали: **І. М. Гнатюк** – 50 дол., **Ірма Костик** – 25 дол.

Разом 435 дол.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

У світлу пам’ять бл. п. **Степана Максимчука**, приятеля нашої родини, складаємо 100 дол. (через 71-ий Відділ СУА) для хворих дітей в Україні.

Хрещениця Лідія Керекша, Марія Гордон та Галина Гаврилюк.

МОЛОКЕ І БУЛОЧКА НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

106-ий Відділ СУА в Гартфорді, Конн. склав 200 дол. на сніданки школярам в Україні.

Валентина Чудовська, секретар Відділу.

107-ий Відділ СУА в Санг Гозе, Каліфорнія склав 200 дол. на сніданки школярам в Україні.

Наталія Сидір, скарбник Відділу.

На сніданки школярам в Україні 100 дол. (через 83-ій Відділ СУА) склав **Борис Галаган**.

Лідія Закревська, скарбник Відділу.

У світлу пам’ять бл. п. **Володимира Обдирка**, брата голови нашого Відділу **Іванни Мжиглоцької**, складаємо 50 дол. на сніданки школярам в Україні (через 92-ий Відділ СУА): **Анна Захарко, Світлана Карпій, Стефа Ландвійт, Леся Моравська, Леся Патрило, Олена Рохман, Марія Савченко, Дарія Самотулка, Марія Стрижак, Тетяна Шимків**. Родині висловлюємо сердечні співчуття.
Дарія Самотулка.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Варка Бачинська, референтка Суспільної опіки СУА.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ”

ПОЖЕРТВИ У БЕРЕЗНІ

Замість квітів на могилу нашої довголітньої членки бл. п. **Марії Стефанів** складаємо 225 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. 30 дол. – **Олена Бобиляк**; 25 дол. – **Ольга Путикевич**; по 20 дол. – **Марія Бакалець, Ірена Цапар, Ірена Петрик, Марія Борбич, Марія Мартинюк, Василь Марущак, Світлана Марченко, Люба Чолган**; 10 дол. – **Ядвига Дяченко**.

Управа і членки 76-го Відділу СУА в Пассейку.

Складаю 20 дол. на Пресовий Фонд нашого журналу.
Ксенія Кузик.

Замість квітів на свіжу могилу **Михайла Федака**, брата нашої членки **Анни Мац** складаємо 25 дол. на Пресовий Фонд журналу. Родині висловлюємо щирі співчуття.
91-ий Відділ СУА.

У пам’ять **Галі Клим**, одноклясниці з шкільної лавки УПТ в Тернополі, складаю 25 дол. на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. **Юрій Цегельський**.

Замість квітів на могилу нашої матері бл. п. **Олімпії Роговської** приятелі склали на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”: 200 дол. – **Марта Данилюк**; по 50 дол. – **Володимир і Ярослава Біланюки, Ірена і Іван Мокрівські, Христя Кохан-Роговська**.

Замість квітів на могилу бл. п. Люби Артимішин, довголітньої членки 64-го Відділу США у Нью-Йорку, складаю 20 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюю щирі співчуття.

Ярослава Стасюк.

У світлу пам'ять бл. п. Франка Грабового на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" склали: 30 дол. – Христина і Адріян Стецики; 10 дол. – Марія Венчак.

На могилу бл. п. Теодори Гарасимович складаю 50 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а її сестрі дорогій Галині Бобиляк висловлюю щире співчуття.

Іванна Ратич.

На Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" по 5 дол. склали Ольга Цегельська і Богдана Михайлів (через 91-ий Відділ США).

ШИРО ДЯКУЄМО!

Екзекутива Союзу Українок Америки.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

Пожертви за грудень 2004 р. Початок у числі за лютий і березень.

По 50 дол. – Богдан Наконечний, Zenon Подубинський, Галина Кастанюк, Адріян Іванчук, Ольга Шуган, Ганна Жирук, Лариса Курилас, Олександра Раго, Микола Міляннич, Стефан і Маріяна Логінські, Зірка Кларк, Романа Дигдало; **по 40 дол.** – Михайло Васишин, Андрій Шульга, Микола Скірка, Дарія Витвицька, Ірена Білик, Христина Козак, д-р Осип і Лідія Оришкевичі; **37.50 дол.** – John Tynes; **35 дол.** – Анна Заращак; **по 30 дол.** – Марія Джус, Ніна Загнійна, Петро і Надія Гованські, Анна Поліщук, Ждана Скальська, Люба Процик, Борис Калущик; **по 25 дол.** – Josep Jackson, Margarete Kies, Doroty Ceslik, Geraed & Alice Kubin, Anne Evans, Patricia Swadosh, Rose Worobel, William Patch, John & Alice Yarysh, Shirley A. Balmer, Henry Halway, John & Jane Laszek, Stella Hackbarth, Salvatore & Nadia Menddia, Mary Decyk Nowady, Maria DeMato-Kalariotes, Катерина Денера, Володимир Кузик, Ольга Кандель, Анна Клоків, Іван Безуб'як, Анна Кібало, д-р Орест і Марія Козицькі, Олександра Гадач, Роман і Марта Юзеніви, Арнольд і Марія Рудакевичі, Таня Оберишин, Любомир і Софія Головаті, Надія Гафткович, Орест і Любомира Чапельські, Марія Пласконос, Еміль Майбо, Леся Бекерська, Леся Гураль, Іван і Марія Вороняки, Роман і Маргарета Копичуки, Михайло і Павлина Курили, Іван Сингаївський, Богдан і Оксана Богословці, Іван і Марія Лущики, Іван і Павлина Драгани, Оксана Миськів, Микола Миколенко, Любомира Хома, Олександр і Ірина Даніви, Надія Микетей, Володимир і Джоан Семенюки, Ольга Керницька, Іван Денисенко, д-р Денис і Мира Стахіві, Андрій Смуk, Ірена Куца, Модест і Лідія Артиміви, Олександр і Анна Пришляки, Стефанія Обущак, Віра Глова, Лідія Королишин, Стефанія Тисовська, Methodій Сенів, Марія Андрусак, Стефанія Кобилецька, Анна Заброцька, Володимир і Звена Романіви, Стефан Папроцький, Осип Патрайко, Оксана Фолтин, Атанас і Катерина Кобрини, д-р Я. і Марія Колибабюки, Осип Васьків, Віра Кальба; **по 20 дол.** – Richard vH. Burnadz, Walter

& Nancy Tychnowitz, Gregory Cooper, Elena Bulgac, Матей Шрамко, Анна Войтович, Володимир і Анна Пастушини, Ольга Мандибур, Василь Василів, Борис Таран, Володимир і Марія Уздейчики, Іван Котляр, Володимир і Ніна Клименки, Роман і Віра Запутьовичі, Олександра Боднар, Іван і Марія Лобаї, Марія Кудук, Софія Вацик, Марія Павельчак, Василь і Долорес Бордуни, Наталія Леочко, Стефанія Стасишин, Володимир Крамар, Христина Сміт, д-р Ірена Адамчук, Стефан Голуб, Зеновій і Оксана Стельмахи, Богдан Калавур, Катерина Лалук, Катерина Паука, Галина Бистрицька, Олег і Марія Грегорети, Я. Штендера, Осип і Галина Обухи, Стефанія Сагата, Зеновія Ясінська, Марта Цибик, д-р Ярослав і Богданна Гелети, д-р Христина Охримович, Анна Чупа, Ярослава Скипакевич, д-р Роман Барановський, Христина Борик; **16 дол.** – Ігор і Бріджет Пахолюки; **по 15 дол.** – Alexander & Emily Giris, Kenneth Graham, Мирон і Тереса Луцишини, Семен Літепло, Марія Соловій, Леся Гураль; **10 дол.** – Katherine Belghaus, Dan Chopuk, Joseph & Joanne Youshock, Oliver T. Feschyn, Maurice Galysz, William Karpa, Michael Krafcisin, Mary Marsch, Dolores Graham, Stanley Bertschuk, Olexer Horbul, Марія Сидор, Роман Загарчук, Олена Коконинська, Микола і Анна Журани, Юрій Левицький, Ляна Тонкошкур, Михайло Магмет, Любомира Мокей, Дарія Билов, Анна Мельник, Володимир і Ольга Гринківи, Нестор Когут, Нестор Крпельницький, Роман і Віра Запутьовичі, Ірена Адамчук, Ірена Козак, Олена Горбуль, Іван і Анна Гарасими, Мирон Куропась, Ольга Лесько, Юрій Левицький, Оксана Ткачук, Петро Малкут, Нестор і Христина Крпельницькі, Ольга Попіль, Ірена Петрі, Евгенія Веса, Ядвіга Дятченко, Антін Роман, Я. Олексів, Ілько Цибрівський, Іванна Городинська; **9 дол.** – Татяна Гролицина; **по 5 дол.** – Mary Scuron, Евгенія і Осип Гловацькі, Микола і Анна Гродзінські, Дмитро Мозіль, Михайло Скомський, Анна Пінко; **3 дол.** – Alex Humen.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять мого чоловіка, бл. п. д-ра Романа Кравчука складаю 500 дол. (через 8-ий Відділ СУА).
Наталія Кравчук.

У пам'ять бл. п. брата Олега Венгерчука, який загинув 9-11-2001 у World Trade Center, складаю 100 дол.
Остап Венгерчук.

У пам'ять мого чоловіка, бл. п. Андрія Ройовського складаю 500 дол.
Емілія О. Ройовська.

У пам'ять бл. п. Юхима Харченка складаємо 50 дол.
Олександр і д-р Ірена Рогуцькі.

У пам'ять моєї дружини бл. п. Марії Твердовської складаю 600 дол.
Микола Твардовський.

У пам'ять бл. п. Люби Мриглоцької склали: по 100 дол. – Зенон Процик, Володимир і Татяна Демчуки, Віра Яворська; по 50 дол. – Дарія Кузик, Стефан і Анна Макухи; по 25 дол. – Ірена Плис, Марія Городинська, Дарія Самотулка, Іван і Надія Гафтковичі, Роман і Олександра Городинські, Віра Сендзік, Ольга Великорідка; по 20 дол. – Леся Сенік, Ольга Дубик, Євген і Галина Обаранці, родина Миців, Іван і Оксана Микитини.

У пам'ять бл. п. Юхима Харченка складаю 100 дол.
Ірена Каратницька.

У пам'ять бл. п. Розалії Козак складаю 100 дол.
Ірена Каратницька.

У пам'ять моєї сестри бл. п. Теодозії Пришляк складаю 100 дол.
Микола Кизима.

У пам'ять нашої мами бл. п. Станіслави Гайди складаємо 100 дол.
Ігор і Рома Гайди.

У пам'ять бл. п. Юхима Харченка склали: 200 дол. – Стефанія Харченко; 100 дол. – Василь і Марія Стеці; 50 дол. – Лідія Лещук, Мирон і Олександра Стебельські.

У пам'ять бл. п. Люби Мриглоцької складаю 25 дол.
Ірена Мороз.

У пам'ять бл. п. Лариси Ганущак-Сакович складаємо 100 дол.
Володимир і Зоряна Могучі.

У пам'ять бл. п. Лариси Ганущак складаємо 300 дол.
Микола Могучий і Мирослава Вишивана.

У пам'ять дорогої бл. п. д-р Тетяни Беднаржової складаємо 100 дол.
Богдан і Христя Сеники.

У пам'ять дорогих дідусів і бабунь, бл. п. о. Юліяна і Ольги Фацієвичів та бл. п. Якова і Теклі Харинів складаємо 400 дол.
Богдан і Христя Харина Сеники.

У пам'ять бл. п. Іванни Сахарко склали: 100 дол. – Марта Данилюк; 90 дол. – Avenel Middle School – Team Six & friends; по 50 дол. – Роман і Ольга Кобрини і син Роман мол., Оксана Стеранка; 25 дол. – К. Дячишин і С. Полока; 10 дол. – Anna Brinkley.

In memory of Ludwig Joswik \$100 was donated by Peter Volimer, Louis & Saralynn Vollmer, Antony & Cyntia Giordano.

In loving memory of Olga Maria Liteplo I am donating \$50.
Helen Bobylak.

In memory of Juchym Carczenko we are donating \$500.
Robert & Elizabeth Varja.

З НАГОДИ

Замість різдвяних подарунків нашим батькам, Катерині і Володимирові Воловодюкам, складаємо 250 дол. на потреби УМ.
Віра і Стефан Бирис.

Замість різдвяного подарунка Марії Пазуняк складаємо 100 дол. на Будівельний Фонд УМ.
Софія Коропецька і Богдан Пазуняк.

З нагоди 100-ліття з дня народження моєї мами Любові Федорівної Волошин складаю 100 дол. на Будівельний Фонд УМ.
Валентина Волошин Когут.

З нагоди 50-ліття нашого подружнього життя складаємо 100 долю на Будівельний Фонд УМ.
Роман і Марія Мацюки.

З нагоди 45-го ювілею нашого подружнього життя складаємо 500 дол. на Будівельний Фонд УМ.
Д-р Андрій і Мотря Головінські.

З нагоди 45-ої річниці подружнього життя д-ра Андрія і Мотрі Головінських на Будівельний Фонд УМ склали: 300 дол. – Адріян і Христина Стецики; 245 дол. – Ігор Е. Коцур; 150 дол. – Христина Дольницька і Анна М. Фат; по 100 дол. – Андрій і Ірена Залуцькі, д-р Володимир і Ніна Бандери, Марта Тарнавська, д-р Роман і Анна Максимовичі та Alexandra A. Malntyre, Andrew Mark; по 50 дол. – Маріянна і Вікторія Вакуловські, Володимир Кавка, Dr. Zoriane K. & Roger T. Malseed, Jr.

З нагоди народження нашої першої внучки Ксені, складаємо 1,000 дол. на Будівельний Фонд УМ.
Володимир і Богдана Слижі.

З нагоди 50-літнього ювілею подружнього життя Теодозії та Ярослава Кушнірів складаємо 250 дол. на Будівельний Фонд УМ.
Роман і Зоня Платоші.

Продовження на стор. 36.

Леонід ПОЛТАВА

МОЯ МАМА

Дорогенька моя мамо,
Нині твоє свято.
Про любов твою і труди
Хочу всім сказати.

З ранку в мами на обличчі
Ласка, усміх сяє;
Одягнутись, чисто вмитись
Мені помагає.

Віршків мене навчає,
Пісні, гри, забави,
Книжечки мені читає
Гарні та цікаві.

Мама каже мені щиро
До Бога молитись,
Щоб чужого не торкати
І з дітьми не битись.

Вчить пізнати і любити
Нашу мову рідну.
І потішить, поцілує,
Як стовчу коліно.

Ввечорі для мене мама
Одяг вишиває,
Казочку чудову каже,
Як до сну лягаю.

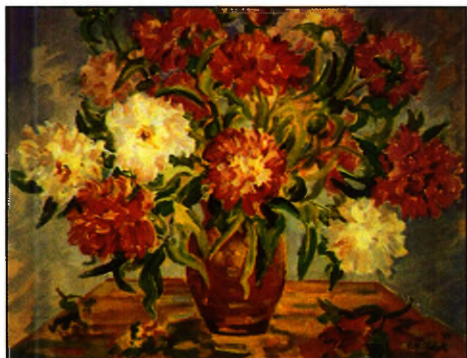

Фото: Роман Яців

Оксана МОСТОВИЧ

*Пам'яті моєї мами присвячую
в цей світлий час тисячоліття.*

СИН МАЛУШІ

Він сидів у глибокій задумі біля тисового ложа хворої матері. Крізь вікно княжого терему вливалися пахощі весни та щебет пташні, але ангел скорботи розвівав їх своїм сумним крилом.

На синових широких грудях біліла сорочка, проста, полотняна. Це вона її колись ткала, вона її колись гаптувала тоненькою золотою ниткою, щоб син був красен, як місяць на небі. І в долі просила щастя для одинака.

Мов вихор-Стрибожич, вертав з далеких походів її ладо, лицар Святослав. Привозив ласку й дари – і щастя їх розцвітало весняним сонцем, промінним і коротким. І взяв їх син від батька всю буйність і пристрасть варязьких прадідів, а мати передала впадок спокій і мудрість, добро та силу слов'янського серця й роду. А як гроза й хмари збиралися над чорнявими кучерями сина, вона тулила хлоп'я до теплих грудей і співала тихим журливим голосом древні биліни про мужніх предків своєї Деревлянської землі.

„Я не рабиня, сину, а ти не рабинич” – казала. „Я донька, а ти внук хороброго князя Мала. Боронив він свої Деревлянські волості від примучувань полюддя, від дані високої, що її мечем збирали для Ігоря Свенельдові люди. З попелищ Іскоростеня врятувала мене – мале дитя – і братика мого Добриню твоя бабуня Ольга. В її серці, месниці за смерть мужа, розтаяли льоди, а на їх місце ввійшло щось тепле й добре, щось, що зуміло простити, помилувати, забути. Це вже, мабуть, сходила в її душі зоря нової віри. Не поневолила вона нас, а ласкавою рукою поселила нас з братиком у Любечі, ще й дала боярську власть. А як завітала до мене юність і русяві коси обвили золотою короною моє дівоче чоло, княгиня покликкала мене в свої Вишгородські палати. Чайкою полинула я до неї, бо серце шептало мені, що там моя доля. Ні ключницею, ні рабинею я там не була, а повірницею дорогої княгині-матері, дорадницею в смутках, посередником між нею і простим нашим людом. Там же вперше узріла я й його...”. Вона голубила сина, гладила його густі кучері й гляділа на його брови, що такими ж самими темними луками, як і в неї, знімалися над очима. В тих очах, а вони мов води бурхливого Дніпра, бачила вона свою єдину любов, свою тугу й розпач і втрачені надії-мрії. Десь здалеку, наче в тривожному сні, зашуміли печенізькі полки, загриміли труби, і полилася лицарська кров її лада Святослава.

„Мамо, я відомщу за смерть батька, я все відомщу. Мечем і вогнем згладжу печенізькі орди, зрівняю їх з землею! І за твою кривду відомщу, за всі наруги над тобою злих людей, всіх тих, що кличуть нас рабами”.

У хлопця горіли очі дивним жаром, а мати успокоювала його ласкою й миром. Від малечку складаю я твої дитячі руки до молитви Єдиному Богу, а Він учить нас любови й всепрощення. Бач, слідом за твоєю доброю бабунею пішла й я, і з трепетом душі прийняла правдиву віру. А колись я запалювала вогні купальські і молилася в святих гаях до сонця, місяця та зір, до дерева, глини, до каміння. Але добро нової віри перебороло темінь і страх перед волхвами, і моя душа пішла за Христом-Спасителем. Знайшлися визнавці правдивого Бога серед бояр-русичів, дружинників-варягів, серед купців на базарах і серед низького люду. Старенький отець Григор благовістив нам нову істину, і ми знали, що нашій душі відкрилося досі небачене світло, нечувана правда, невідома любов”.

„А чому ж стоять ще й досі кумири?” – допитувався син.

„Як виростеш, скинеш їх, попалиш і виведеш свій нарід на шлях правди. Я знаю це, бо щось віще шепче мені з глибини. А як Господь покличе мене до Себе, ще заки це наступить, похорони мене як християнку. І слухай серця свого, мій любий сину...”.

Гей, скільки то літ прогуло від отих днів, як матуся про серце говорила, скільки далеких походів прогриміло, списів і шоломів понадщерблювалося, скільки крові богатирів пролилося, заки в славі засів на батьківському престолі син Малуші. І знову ж зацвіли весни над берегом Дніпра-Славути. Знову ж довгі валки купців міряли шляхи зі сходу на захід та з півночі на південь, міняючи шовки за шкіри, а вина за зброю. І слава неслася по всьому світі про багатство, силу й красу нашої землі. А вона, велика й широка, об'єднана та скріплена твердою рукою та бистрим умом нового володаря, – палила й далі вогні перед ідолами й складала Перунові щедри жертви.

Закінчення в наступному числі.

Продовження зі стор. 33.

З нагоди 50-літнього ювілею нашого подружнього життя складаємо 250 дол. на Будівельний Фонд УМ. Теодозія і Ярослав Кушнірі.

З нагоди уродин Влодка Зінича складаємо 100 дол. на Будівельний Фонд УМ.

Миرون і Христина Мельники.

З нагоди дня народження Іванни Ганкевич на потреби УМ склали: 100 дол. – д-р Яр Моцок; по 25 дол. – Тит і Софія Геврики, Христина Соневицька, Ігор і Наталка Соневицькі, Олександр і Лідія Пясецькі.

Через Комітет Розбудови в Рочестері, Н. Й.

У пам'ять бл. п. Ростислава Шутера складаємо 20 дол. на Будівельний Фонд УМ.

Богдан і Лідія Хом'яки.

Пожертви за січень 2005 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Ольги Буртик 2,000 дол. склала Ірена Буртик (International Flavors & Fragrances)

Пожертви

3,000 дол. – д-р Володимир і Ярослава Трембіцькі; 1,000 дол. – Mary Pressey; 500 дол. – William Y. Chen & Dr. Mary Holowinsky; 200 дол. – Ярослав і Галина Оберишини; по 100 дол. – Бронислав і Анна Винники, Анна Качарай, Роман і Анна Байляки; 70 дол. – Ann Lemp; по 50 дол. – Kennet & Lena Kolalowski, Михайло і Стефанія Рудики, Олександр і Ірена Воробці, Наталія Невмержицька, С. і Л. Принада Демиденки; 40 дол. – Розалія Воробель; по 30 дол. – Павлина Данчук, Ліса Басараб; по 25 дол. – Петро і Марія Лещишини, Марія Константи, Теодозія Кушнір, Анна Столярська, Ярослав Кіцок, д-р Іван і Олександра Кизики, Людмила Бойко; по 20 дол. – Теодор Іванів, Богдан і Патриція Мир, Надія Стрихар, Галина Гомзяк, Юлія Масник, Іван і Марія Борбичі; по 15 дол. – Марія Тершаковець, Євгенія Якимович, Анна Натина; 14 дол. – Михайло і Галина Шубяки; по 10 дол. – Лоля Савеська, Марта Сидір, Тетяна Дідошак, Марія Петровська, Олександр Пришляк; 5 дол. – Василь Музика.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

По 10,000 дол. – д-р Володимир і Анна Рак, Стефанія Савчук; по 2,000 дол. – 73-ій Відділ СУА, Ярослава Рубель; 1,800 дол. – Порфірій і Тамара Панкевичі; 1,100 дол. – Daniel Kashimer; по 1,000 дол. – Євген і Євгенія Івашківи, Марта Данилок, д-р Іванна Ратич; по 500 дол. – Іван і Христина Плоти, Лідія Кий, Владика Василь Лостен, Марія Лавро, Мирослава Данилишин, Володимир і Анна Сафіяни, Іванна Шкарупа, Ярославі Катря Червоняки, Володимир і Уляна Дячуки; по 300 дол. – Ада Осінчук, д-р Андрій і Тетяна Тершаківці, Іван Чернявський, Володимир і Володимира Васічки, проф. Володимир Петришн, Іван і

Стефанія Сранти; по 250 дол. – Чарлс і Роксоляна Подпірки, Ліда Прокоп і Володимир Артимишин; по 200 дол. – Daniel & Lesia Albizati, Іван Гірний, Олександр і Ірена Ховайли, Леся і Марія Гої Анна Гамука, Юрій і Марія Штогрини; по 150 дол. – Марта Рудик, Володимир і Богданна Слижі; 125 дол. – Вячеслав Вишневський; по 100 дол. – Daria Lissy (Exxon Mobil), Joseph Woytowich, MBA & Mona Woytowich, Ігор Зварич і д-р Марта Лопатинська, Андрій і Христина Храпливі, Олександра Яцкевич, д-р Микола і Христина Баранецькі, Ларісса Герман, Ольга Кузьмович, Люба Мельник, Тереса Бень, д-р Денис Стахів, Ірена Пашесник, Михайло Фурда, Зенон Черник і д-р Арета Подгородецька, Юлія Криса, Семен Літепло. Роман і Анна Байлаки, Іван і Тетяна Макарі, Марія Храплива, Я. Маринюк, Марія Жуковська, Богдан Стеців, Алексіс Даран, Оксана Лев, Андрей і Раїсса Кушнірі, Михайло і Люба Лапичак-Леськи, Марія Крамарчук, д-р Волтер Петришин, Євген Смерека, Марія Тершаковець і Роман Гавриляк, Олег і Ріта Послушні, д-р Стефанія Макар-Лауді, Ірена Каратницька, д-р Юрій Солтис, Марта Масна, Діонізія Брочинська, Анастасія Гірняк; по 50 дол. – Номі & Ellen Вугамжі, Михайло і Стефанія Рудики, Ігор і Наталія Гавдяки, Іван Куземський, Віра Шершень, Карло Мельничук, Стен і Галина Якубовичі, Анна Білевич, Ірена Телюк, Люба Спікула, Ірена Іванчишин, д-р Сергій і Неля Винарські, Модест Артимиш, Валентина Чудовська, Надія Троян, проф. Іван і Марія Лобаї, Меланія Кузьма, Василь і Станіслава Ковачі, Стефан і Емілія Воляники, Анна Плєскун, Евдокія Криль, Лев і Арета Добрянські, Данило і Марія Савицькі, Левко Майстренко і Ніна Наливайко, Дарія Сапієнза, Михайло і Ольга Ільківи, д-р Віталій Богданів; 40 дол. – Іван Ляшек; по 30 дол. – Ярослав Кошишко, Люба Кінах, Ярослав Кішок; по 25 дол. – Roma & Rocco Alfano, Nancy Huzar, Danielle A. Liszchuk, Margarete Kies, Elizabeth Jones, Ірена Мандич, Лідія Баргіюк, Марія Слободян, Любомира Пежанська, Марта Нукас, д-р Марта Федорко, Ольга Кандель, Надія Шехобич, Ярослав Волошук, Марія Андрусак, Дарія Дроздовська, Адріян Іванчук, Розалія Воробель, Михайло Світлик, Теодор Назарук, Володимир і Звенислава Романіві, Мирон Бойко, Галина Гомзяк, Іван і Марія Вороняки, Володимир Кузик, Стефан і Галина Максимюки; по 20 дол. – Юлія Масник, Корнелія Лонкевич, Ольга Чмола, Франко і Галина Затонські, Анастасія Вариха, Ірена Гарріс; по 15 дол. – Людмила Бойко, Іван Черешня; по 10 дол. – Петро Грицак, Юрій Левицький, Роман Бегей, Іванна Цьолко, Галина Грішко, Ольга Гриньків, Катерина Кунька, Галина Бистрицька, Осип Гончарук, Любомира Мокей; 5 дол. Тетяна Дідошак; 2 дол. – С. Solkshinitz.

Через Комітет Розбудови в Рочестері, Н.Й.

60 дол. – Людвик Бах; 50 дол. – Аріядна Бах.

**ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
Управа і Адміністрація УМ**

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воєвідка-Слоневська

Марта Данилюк
Христина Ярема
Надія Цвях
Катерина Немира
Марта Богачевська-Хом'як
Ірина Стецьків

— 1-ша заступниця голови
— 2-га заступниця голови для справ організаційних
— 3-тя заступниця голови для справ культури
— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
— протоколярна секретарка
— англомова секретарка
— фінансова секретарка
— для справ преси
— вільний член
— вільний член

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич
Христина Хомин-Іжак
Надія Савчук
Марта Стасюк
Катерина Воловодюк
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Діонізія Брочинська
Маріянна Заяць
Уляна Глинська

— Дітройт
— Філадельфія
— Нью-Йорк
— Північний Нью-Йорк
— Нью-Джерсі
— Огайо
— Чікаго
— Нова Англія
— Центральний Нью-Йорк
— зв'язкова віддалених відділів

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська
Катерина Івасишин
Марія Пазуняк
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Лариса Мельник-Диржка

— суспільної опіки
— виховна
— музейна
— стипендій
— архівальна
— екології

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич
Лідія Закревська
Надія Шмігель
Рената Заяць
Христина Мельник

— голова
— член
— член
— заступниця
— заступниця

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англомовної частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENT
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Maria Tomorug
Sophia Hewryk
Oxana Farion
Motria Voyevodka-Slonievsky
Marta Danyluk
Christina M. Jarema
Nadia Cwiach
Kateryna Nemyra
Martha Bohachevsky-Chomiak
Irena Stecki

— 1-st Vice President
— 2nd VP — Membership
— 3rd VP — Culture
— 4th VP — Public Relations
— Recording Secretary
— Corresponding Secretary (engl.)
— Financial Secretary
— Press
— Member-at-Large
— Member-at-Large

REGIONAL COUNCILS

Lydia Kazewych
Christine Chomyn-Izak
Nadia Sawczuk
Martha Stasiuk
Kateryna Wolowodiuk
Iwanna Shkarupa
Lubomyra Kalin
Dionisia Brochynsky
Mary-Ann Zajac
Uljana Hlynsky

— Detroit
— Philadelphia
— New York City
— New York - North
— New Jersey
— Ohio
— Chicago
— New England
— New York - Central
— Liaison for Branches-at-Large

STANDING COMMITTEES

Barbara Bachynsky
Katherine Iwasyshyn
Maria Pazuniak

Maria Polanskyj
Olga Trytyak
Larysa Melnyk Dyrszka

— Social Welfare Chairwoman
— Education Chairwomen
— Art/Museum Chairwoman
— Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
— Archives Chairwoman
— Ecology Chairwoman

AUDITING COMMITTEE

Joanna Ratych
Lidia Zakrewsky
Nadia Shmigel
Renata A. Zajac
Christine Melnyk

— Chairwoman
— Member
— Member
— Alternate
— Alternate

Oksana Skypakewych Xenos — Parliamentarian

Irena Chaban — Editor-in-Chief "Our Life"
Tamara Stadnychenko — English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:

Електронна пошта / e-mail: unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

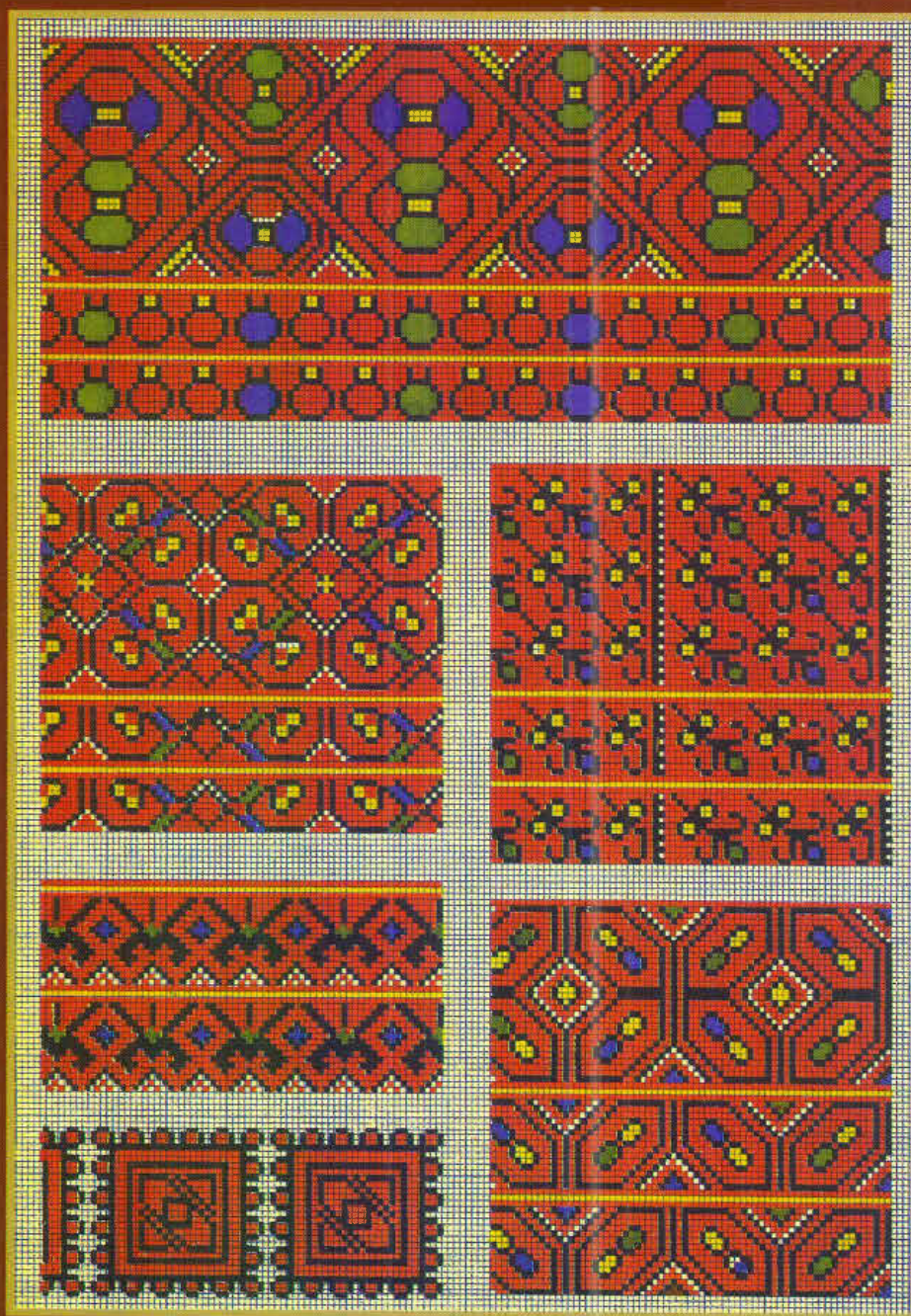
Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**
Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

Фрагменти взорів Східної Галичини із Альбому
„Вышивки восточной Галичины. Повѣть – Городенка”.
Із колекції Євгенії Бачинської-Федусевич.